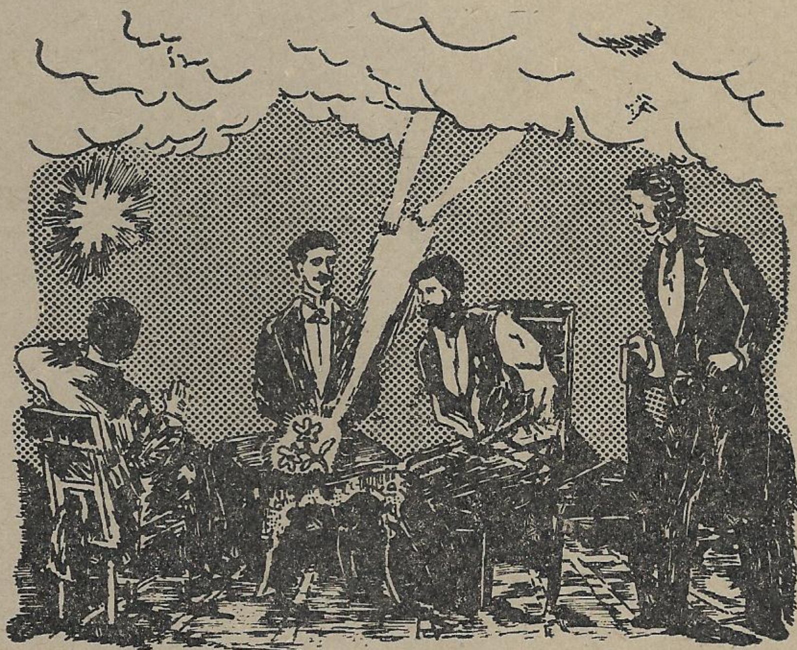
APORLAR
RUHSAL
IŞINLAMA OLAYLARI

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

J Göklü
5 Mayıs 1983

APORLAR
RUHSAL
IŞINLAMA OLAYLARI

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ
Yayınevi - İstanbul

Kitap No: 39 — **RUHSAL IŞINLAMALAR**

«Fakat bana saf bir ruh birliği ile ibadet edenlere, daima uyum içerisinde olanlara, ellerinde olanı artırırım ve ellerinde olmayanı onlara veririm.»

Bhagavad Gita 9/22

«Medyom Louisa Bolt'un bir celsesi sırasında arkadaşım bir apor almıştı. Rehber Varlık, herkesin görmesi için, arkadaşımın elini yukarı kaldırmasını ve sonra kapatmasını istedi. Arkadaşımın eli, yakıcı bir hisle birlikte, rahatsız edici bir şekilde hızla ısıtılmıştı. Rehber Varlık, 'Elini açmamalısın, bu çok önemli,' dedi. Bir-iki dakika sonra da ekledi: 'Şimdi açabilirsin'. Arkadaşımın avucunda, zincirden bileziklere takılan türden gümüş bir kayık duruyordu...»

Northage, Ivy. **The mechanics of Mediumship.**

Birinci Baskı : Kasım 1979
Dizgi - Baskı : Işık Matbaası
Kapak Baskı : Coşkun Matbaası
Cilt Yapımı : Kardeşler Ciltevi

İÇİNDEKİLER

1. BÖLÜM
APOR VE TEKİNSİZEV DENEYİMLERİ
a — Johann Zoellner ve Apor Deneyimleri
b — Tekinsizev'deki Apor Olayları
c — Apor Olayları Yüzünden Oturulamayan Ev
d — Medyom Kızkardeşlerin Neden Oldukları Aporlar
e — Ruhsal Varlıkların Apor Faaliyetleri
f — Prof. H. Bender'in İncelediği Aporlar
g — Apor İle Bitmeyen Yiyecek Manna
h — Apor İle 5 Yıldır Bitmeyen Kişniş
k — Geçici Zamanla Apor Olan Bıçak

2. BÖLÜM
HİNDİSTAN'DAKİ ÜNLÜ APOR OLAYLARI
a — Medyom Dr. Vinod ve Dokuzlar'ın Apor Gücü
b — Ünlü Hint Ermişi Sai Baba ve Aporları
c — Guru Lahiri Mahasaya ve Görkemli Aporlar
d — Guru Sri Yukteswar ve Apor Astral Plânı
e — Guru Pramahansa Yogananda ve Apor Tılsım Objesi

3. BÖLÜM
ÜNLÜ MEDYOMLAR VE APOR OLAYLARI
a — Medyom E. Roberts ve Apor Deneyimleri
b — Medyom C. Mirabelli ve Apor Deneyimleri
c — Medyom K. Barkel ve Apor Deneyimleri
d — Medyom Bn. Guppy ve Apor Celseleri
e — Medyom K. M. Rhinehart ve Apor Deneyimleri

4. BÖLÜM
İSLAM VE HRİSTİYAN ERMİŞLERİNDE APOR OLAYLARI
a — Hristiyan Ermişleri ve 'Bolluk Mucizesi' Aporları
b — Yunus Emre ve Üç Bilge'nin Aporları
c — Hz. Mevlana ve Apor Olayları
d — Hacı Bektaş Veli ve Apor Deneyimleri

5. BÖLÜM
PEYGAMBERLER VE APOR MUCİZELERİ
a — Hz. İlya ve Apor Mucizesi
b — Hz. Elişa ve Apor Mucizesi
c — Hz. Musa ve Apor Mucizeleri
d — Hz. İsa ve Apor Mucizeleri
e — Hz. Muhammed ve Apor Mucizeleri

G İ R İ Ş

Apor, fizik yetenekli medyomların celselerinde, evvelce mevcut bulunmayan eşyanın meydana çıkışıdır. Deney sırasında elde edilebildiği gibi, farkında olunmadan da görülebilen olaylardandır. Ancak bu şekil psişik olaylar günlük hayatta sık görünmediğinden tabiat üstü hadiseler olarak yorumlanmaktadır. Bu olaylar ne tabiat üstü, ne de saçmadır. Kanunlara uygun ve üstün sebeplerle ilgilidir. Üstün bir mekanizmanın, insanoğlunu kalıpçı, dar bir mantık sisteminden kurtarabilmek için meydana getirdiği tertiplerdir.

Fransızca **«apporter»** (getirmek) kelimesinden türetilmiş olan **«Apor»**, bir medyomluk fenomeni olup, celse odasına sanki duvarlardan, kapalı kapı ve pencerelerden geçerek giren objelerin maddeye nüfuz etmesi şeklinde tezahür eder.

Bazen binlerce kilometre ötedeki bir yere taşınan bu objelerin, bulundukları yerden kaybolarak, aradaki tüm fizik engelleri aşıp, aktarıldıkları yerde tekrar ortaya çıktıkları görülür. Sherwood Eddy, **«Ölümden Sonra Yaşayacaksınız»** (You Will Survive After Death, Holt, Rinehart and Winston, 1950) adlı kitabında, 1941 yılında kendisinin de bulunduğu bir celse sırasında, dökme demirden yapılma ağır bir kül tablasının Chicago'daki bir apartman katında ortadan kaybolarak hemen hemen aynı anda New York'daki celse odasında belirdiğini anlatmaktadır.

Aspor ise ters yönde tezahür eden bir apor olayıdır: Celse odasında kaybolan bir obje başka bir yerde tekrar ortaya çıkar.

Diğer ruhi olaylarda olduğu gibi, aporların meydana getirilişinde de muhtemelen bir kaç metod kullanılmaktadır. Cisimlerin çoğu kez ılık, hattâ sıcak vaziyette gelmeleri, bunların ya atomlar, ya da moleküller halinde taşındığı ihtimalini akla getirmektedir. Bazı kereler alınan cisimler tamamen soğuk olmaktadır ki, bu da olayda başka bir metodun kullanıldığını göstermektedir.

Spiritüalistler, apor fenomenini, ruhsal varlıkların objeleri bulundukları yerden demateryalize etmeleri ve celse odasında tekrar bir araya getirmeleri şeklinde açıklarlar. Maurice Barbanell, **«Bu Spiritüalizmdir»** (This is Spiritualism, London, Jenkins, 1959) adlı kitabında, **White Hawk** ismiyle anılan bir ruhsal varlığın, celse odasında tezahür eden taşlarla ilgili bir apor olayı hakkında şu tebliği verdiğinden bahsetmektedir:

«Bu olayı ancak şu şekilde açıklayabilirim ki, taşlar entegre olana kadar atomik vibrasyonlarını hızlandırırım. Sonra buraya taşır ve tekrar katı cisim haline gelene kadar vibrasyonlarını yavaşlatırım.»

Objelerin kapalı odaların içerisine ya da dışarısına taşınmaları, psikokinezi (zihnin madde üzerindeki tasarruf gücü) ile ilgili olduğu sanılan bazı **«tekinsizev»** (poltergeist) olaylarında da görülen bir fenomendir.

Apor olaylarına konu olan objeler yerine, bir celse sırasında odada bir insanın tezahür ettiği de görülmüştür. S. Edmund'un **«Spiritüalizm: Çözümsel Bir Bakış»** (Spiritualism: A Critical Survey, London, Aquarian Press, 1966) adlı kitabında anlattığına göre, apordan ziyade mükemmel bir ışınlama olayı olarak değerlendirilmesi gereken bu olay, 19. Yüzyıl'ın tanınmış İngiliz apor medyomu Bn. Samuel Guppy'nin başından geçmiştir. Bn. Guppy, kendi celseleri sırasında odada, adeta boşluktan çıkarmışcasına canlı istakozlar, yılan balıkları ve taze çiçekler, meyva ve sebzeler tezahür ettirmekle tanınmıştı. Londra, Highbury'deki evinde hesap işlerine dalmışken birden kendisini Lambs Conduit Street, 69 Numara'ya taşıyan ruhsal varlıklar tarafından, çatı ve tavanların içerisinden geçirilip celse odasındaki masanın üzerine bırakılmıştı. Kalemi hâlâ daha elinde duruyor ve üzerindeki mürekkep, ıslaklığını koruyordu.

ÖNSÖZ

Apor olayları, tarih boyunca, insanlığın evrimsel ilerleyişine katkıda bulunan Peygamberlik Kurumu ve diğer mistik ekoller tarafından bir vasıta olarak kullanılmış bulunan, kendine özgü bir ışınlama biçimidir. Bu olayların çok çeşitli oluş teknikleri ve yapıcıları varsa da, genel olarak belirli bir astral plâna bağlı enerji ve o plânın yasaları ile tezahür bulan fenomenlerdir. Bu söz konusu astral plân enerjilerini ve yasalarını kullanan bedenli ve bedensiz varlıklar, çok çeşitli hâllerde ve niteliklerde 'apor olayları' *gerçekleştirebilirler. Yapıt boyunca bunları görebilirsiniz.*

Apor gerçeği, herşeyden önce, varlığa, bir yüksek enerji mekânını ve onun bu alt mekândaki olağanüstü tezahürlerini göstermek bakımından bir ispattır. Daha sonra, beşer varlığının neler yapabileceğinin ve ne durumda olduğunun da bir göstergesidir apor olayları. Öte yandan, Peygamberlik Kurumu'nun Yüksek Varlıkları'nın mucizeleri olan apor olaylarının, günümüzde çeşitli ünsüz kişilerce de gerçekleştirilmeleri, Peygamberlere ve onların Göksel Mesajlarına, artık, onları mucizelerden soyutlayarak bakmak gerektiğini de vurgular, çağdaş apor olayları.

Bir insan bedeni ki, halen daha bir bilinmezdir ve neresine bakılırsa bir bilinmezlik taşımaktadır ve araştırıldıkça derinleşmekte ve evrenselleşmektedir, işte evren organizması içinde bir hücre olan bu dünya planeti de öylesine bir derinlik, genişlik ve görkem içinde, incelendikçe daha nice gizlerini açığa vuran bir organizmadır. Ve bu evrensel organizmanın organlarından birinin tezahürü de apor olaylarıdır.

1. BÖLÜM

Apor ve Tekinsizev Deneyimleri

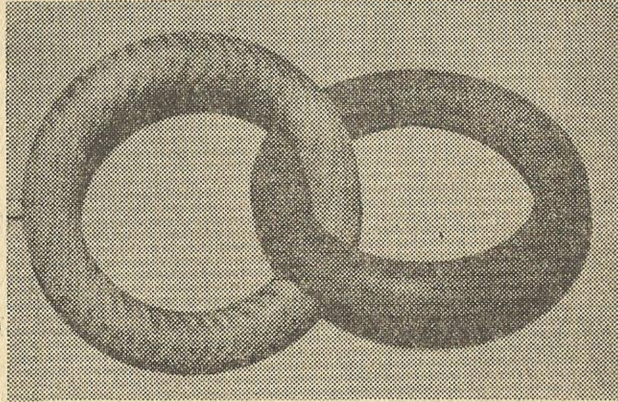
a — Johann Zoellner ve Apor Deneyimleri

1877 yılının 17 Aralık günü, saat 11.00'de, Alman fizikçisi ve astronomu Johann Zoellner, daha önceden uçları birleştirilip mühürlenen bir ip parçası üzerinde tam dört düğümün kendi kendine atıldığına tanık oluyordu. Zoellner, bu ve buna benzer daha birçok gözlemden şu sonuca varmıştı: Bizim dünya boyutumuza müdahale eden zekî varlıkların mevcudiyeti sözkonusudur. Bu varlıklar, aramızda bulunmadıklarına göre, başka bir yerde ya da bir başka mekân boyutunda yer alıyor olmalıdırlar.

Amerikalı medyom Henry Slade ile birlikte gerçekleştirdiği otuz kadar celsede elde ettiği doneler sonucunda, Zoellner, William Crookes'un (1) birkaç yıl önce onaylamış bulunduğu spiritolojik fenomenlerin hemen hemen tümünün gerçekliğini tespit ettiğini ileri sürmüştü. Zoellner, Leipzig Üniversitesi'nde yürüttüğü bu deneyler sırasında, aralarında G.T. Fechner ile W.P. Weber'in de bulunduğu meslekdaşlarıyla birlikte, 4, 5 kiloluk bir masanın demateryalize olarak az sonra tekrar ortaya çıkmasına tanık olmuştu. Beş dakika süreyle ortadan yok olan masa, aniden başaşağı bir şekilde tavan-

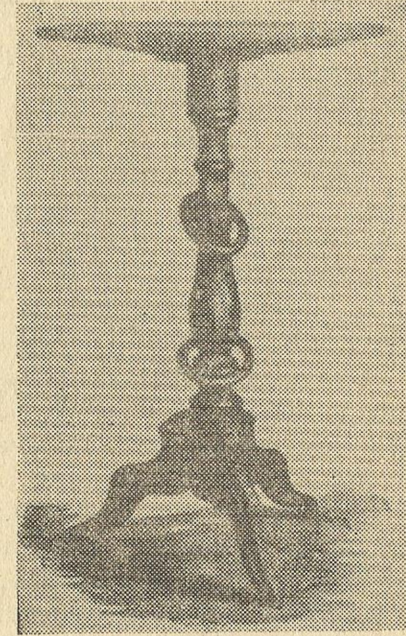
da belirerek bütün ağırlığıyla yere düşmüş ve bu anda Zoellner ile Slade'in de başına çarpmıştı.

Zoellner, bu celseler sırasında, örneğin, öylece havadan boşalan sular, kendi kendine yanan mumlar, mühürlü bir kutunun içinden kaybolup masanın altında beliren madenî paralar, aynı mühürlü kutu içinde ortaya çıkan kurşun kalem parçaları görmüştü. İşte bu tür apor olayları, Zoellner'de, maddenin madde içinden geçebileceği (2) ve bunun üç boyutlu bir dünya dahilinde imkânsız olmasından ötürü de mekânın dördüncü bir boyutu (3) bulunması gerektiği düşüncelerini uyandırmıştı.

İki ayrı ağaç türünden yapılan halkalar, fiziksel bir celsede bir anda birbiri içine girmiştir. Daha sonra halkalar üzerinde yapılan bilimsel incelemelerde üzerlerinde hiçbir ek yerine rastlanmamıştır. Sir Oliver Lodge'un deneylerinden.

Bu teorisini kontrol etmek üzere bir dizi deney düzenleyen Zoellner, değişik ağaçlardan yaptırdığı iki tahta halkayı kurutulmuş bir bağırsağa geçirerek, bağırsağın iki ucunu birkaç defa düğümleyip mühürledi. 9 Mayıs 1878 tarihinde yapılan bir celse sırasında, sözkonusu tahta halkaların, bağırsaktan ilmeği terkederek odadaki bir masanın orta ayağına geçmiş bir halde ortaya çıktıklarına tanık oldu. Masanın ayağı yerde üçe ayrıldığından, normal şartlar altında böyle bir şeyin gerçekleşmesi imkânsızdı (Bkz: Resim - 1). Bu arada, bağırsaktan oluşturulan ilmeğin üzerinde iki düğüm belirmişti; düğümlerin içinden de deriden oluşan bir başka üst üste düğümler örgüsü geçiyordu.

Resim — 1

b — Tekinsizev'deki Apor Olayları

Aralık 1894'de, Lord Portman'ın Dorset (İngiltere), Durweston'daki arazisi üzerindeki bir ev, açıklanama-

yan bazı olaylara sahne oluyordu. Evde oturanlar, havaya yükselen ve eve doğru fırlatılan objelerden bahsediyorlardı. Koru bekçisi Newman, olup bitenleri görmeye karar vererek bir akşam evin içinde beklemeye başladı. Tanık olduğu olayı daha sonra Psişik Araştırma Derneği'ne [SPR (4)] anlatan Newman'ın öyküsü derneğin *Proceedings* dergisinin 1897 tarihli 91. sayısında yayımlanmıştı:

«Oturup, bahçeye açılan kapıya bakmaya başladım. Kapı, iç duvarla arasında 40 cm. kalacak şekilde açık duruyordu ki, kapının arkasından bazı ufak kabukların geldiğini gördüm. Yerden yaklaşık 1.50 cm. kadar yukarıdan seyrederek, yarım dakika ile bir dakika arasında değişen zaman aralıkları ile teker teker ortaya çıkıyorlardı. Çok yavaş yaklaşıyorlardı ve bana çarptıkları zaman ancak hissedebiliyordum. Kabuklarla birlikte iki de yüksüğün geldiğini gördüm. Bunlar öylesine yavaş seyrediyorlardı ki, normal şartlar altında hemen yere düşmeleri gerekirdi. Her iki yüksük de şapkama çarptı. Bazı kabuklar başımın yanından geçerek meyilli bir şekilde (yani, yere bırakılmış gibi değil) *yere düştüler. Bana çarpanlar ise doğrudan yere düşmüştü.»*

Bu anlatılanlar, parapsikolojinin, *«tekinsizev»* (poltergeist) denilen türden paranormal olaylar kategorisine girmektedir. Ancak, bu olayda, apor konusunu doğrudan ilgilendiren bir gözlem sözkonusudur: Newman, objelerin materyalizasyonuna tanık olmuştur. Nitekim, çoğu *«tekinsizev»* olayında, objelerin havada uçmasının ve benzeri tezahürlerin yanısıra, apor olarak tanımlayabileceğimiz türden tezahürlere de tanık olunmaktadır.

c — Apor Olayları Yüzünden Oturulamayan Ev

H.H.C. Thurston'un *«Hayaletler ve Tekinsizevler»*

(Ghosts and Poltergeists, Chicago, Henry Regnery, 1954) adlı kitabında, eski bir Alman broşüründen 1713 tarihli bir tekinsizev vakası aktarılmakta ve bu olay sırasında, bir doktorun evinin bir şeye çarpmazdan sadece birkaç saniye önce evin içinde ortaya çıkarak nesnelleşen ve görülür hale gelen birtakım objelerin sürekli bombardımanı sonucunda nasıl oturulamaz hale geldiğinden bahsedilmektedir.

SPR'nin *Journal* dergisinin 1905 - 1906 tarihli 12. Cildi'nde, Sumatra'daki bir vakadan bahsedilmektedir. Eylül 1903'de, Sumatra'da yaşayan Hollandalı W.G. Grottendieck'in rapor ettiğine göre, olup bitenler, yanında çalışan bir yerli çocukla yakından ilgiliydi. Yatak odasının tavanından doğru taşlar geliyor, yatağın yakınına iniyorlardı: *«Havadan gelerek bana doğru düşerlerken bu taşları yakalamaya çabalıyor, fakat bunu hiçbir zaman başaramıyordum. Bana sanki, onları yakalamak için çabalamaya başlar başlamaz yönlerini değiştiriyorlar gibi geliyordu.»* Sözkonusu taşlar son derece yavaş bir şekilde düşüyorlardı.

Grottendieck, incelemek üzere çatıya çıkmıştı: *«Doğrudan* 'kadjang'*ın içinden geçerek geldiklerini açıkça görmüştüm. Her bir kadjang, 60 x 90 cm. ebadında olan basit, yassı bir yapraktır. Bu yapraklar öyledir ki, içinde bir delik açılmaksızın* (bir iğneyle bile) *nüfuz etmek imkânsızdır... Çok serttir ve nüfuz edilmeye karşı güçlü bir direnç gösterir.»* Oysa ki, taşlar hiçbir delik açmamışlardı.

Taşlar *«90 cm'yi aşmayan bir yarıçap dahiline düşüyorlardı. Hepsi de (yani, benim gördüklerimin hepsi) aynı kadjang-yaprağının içinden geçerek geliyor ve hepsi döşemedeki aynı yarıçap dahiline düşüyorlardı.»* Çok yavaş düşmelerine rağmen, döşemeye çarptıklarında

muazzam bir ses çıkarıyorlardı. Bu taşlara dokunulduğunda, ele ılık geliyorlardı.

d — Medyom Kızkardeşlerin Neden Oldukları Aporlar

Poona'da (Hindistan) Temmuz 1928 tarihinde iki erkek kardeşin çevresinde başlayan ve tam bir yıl kadar süren bir dizi tekinsizev olayını ise, Harry Price ile Bn. H. Kohn'un birlikte yazdıkları ve *«Hindistan'da Bir Tekinsizev Vakası»* («An Indian Poltergeist,» *Journal* of the ASPR, Vol. 24, 1930, s. 122.) (5) başlığı altında yayımlanmış olan bir yazıdan öğreniyoruz. Almanca öğretmeni olan Bn. H. Kohn, Poona'da kızkardeşi ve eniştesi ile birlikte oturuyordu. Eniştesi Dr. Ketkar, olaylarla ilişkisi görülen iki kardeşten küçüğünü evlat edinince, tekinsizev fenomeni bu kez Ketkar ailesini bırakmaz olmuştu.

Bir gün, Bn. Kohn ve Bn. Ketkar, içlerine yumurta koydukları birkaç sepeti henüz bir dolaba yerleştirmişlerdi ki, dolaptan doğru gelip yanlarından geçen bir yumurta yere düşerek kırılır. Dolaba baktıklarında yumurtalardan birinin eksilmiş olduğunu görürler. Yeri temizlerken bu kez yanıbaşlarında bir yumurta daha kırılır ve sepetlerden bir yumurtanın daha kaybolmuş olduğunu tespit ederler. Üç yumurta daha aynı akıbete uğradıktan sonra, kırkiki adet yumurtanın bulunduğu bir sepet olduğu gibi kaybolur ve bir daha hiç ortaya çıkmaz.

İki kızkardeş, daha başka zamanlarda da havadan düşen madenî paralara tanık olmuşlardı: *«Önceleri, paraları havadayken pek göremiyor, paranın döşemeye çarpmasından ötürü irkilerek, düşmüş olduğunu farkediyorduk. Ancak, kısa bir süre sonra, bu olayı çok daha*

yakından gözlemlemeyi başardık ve madenî paraların havada ortaya çıkışını gerçekten gördük.»

Bn. Kohn bir keresinde bir deney yapmıştı: *«Saat 15.30'da dışarı çıktığımda, masamın üzerinde, içinde Swan marka bir şişe mürekkep bulunan ve yivli kapağı sıkıca kapatılmış bir alüminyum kutu bırakmıştım. Bu* 'emniyetli' *kutu vasıtasıyla, bizimle oyun oynayan* 'ruhlar'*dan daha kurnaz olduğumu göstermek istiyordum.»*

Saat 17.00'de eve döndüğünde, odasının her yanına mürekkep saçılmış olduğunu ve kırılan şişe parçalarının etrafa yayılmış bulunduğunu gördü. Ancak, alüminyum kutu ortadan kaybolmuştu: *«Objelerin çoğu tavandan doğru geldikleri için olacak, hiç düşünmeden başımı tavana doğru kaldırdım...* «Ümit ederim ki, ruhlar kutuyu iade ederler. Bana bir rupi sekiz anna'ya mal olmuştu!» *diye seslendim. Sözlerimi bitirir bitirmez, kayıp kutunun havada, odamın tavanından yaklaşık 15 cm. kadar aşağıda ortaya çıkışına tanık oldum. Yatağın üzerine düştü. Hemen elime alarak inceledim. Aynı, evden çıkmadan önce bıraktığım şekilde, sıkı sıkıya kapatılmış bir halde duruyordu.»*

e — Ruhsal Varlıkların Apor Faaliyetleri

1948 yılında, Almanya'nın Bavaria eyaletindeki Vachendorf dağ köyünde, Bohemia'dan gelen bir göçmen ailesi, 14 yaşlarındaki kız çocukları ile birlikte eski bir konaktaki bir odaya geçici olarak yerleşmişlerdi. Bu odada birçok tekinsizev olayına tanık olan aile, bir keresinde, odadaki iki yatağın taşlar, aletler ve daha başka objelerle bombardıman edildiğini görmüştü. Ailenin hanımı aletleri toplayarak kutularına koymuş ve sonra kutuyu kapayıp üzerine oturmuştu. Az sonra, aletler, esrarengiz bir şekilde, odanın değişik yerlerinde birer

birer ortaya çıkmışlardı. Bir keresinde de tavanarasında duran çarşafların havada belirerek döşemeye düştüğünü görmüştü.

f — Prof. H. Bender'in İncelediği Aporlar

Yakın zamanlarda tanık olunan bir tekinsizev vakası da Batı Almanya'daki Freiburg Üniversitesi'nin psikoloji profesörlerinden Dr. Hans Bender'in bu üniversitede kurduğu parapsikoloji araştırma grubunun incelediği bir olaydır. Rosenheim yakınlarındaki Nicklheim'da meydana gelen sözkonusu olaylar Kasım 1968'de başlamış ve dört ay kadar sürmüştü. Dr. Bender'in *«Tekinsizev Araştırmalarında Yeni Gelişmeler»* («New Developments in Poltergeist Research,» *Proceedings of the Parapsychological Association*, No. 6, 1969, p. 81) başlıklı bir yazısında anlatılan bu vakada, bir işçi, hanımı ve 13 yaşlarındaki kız çocuklarından oluşan bir aile, tekinsizev türünden çeşitli tezahürlerin yanısıra, ayrıca, kapalı odalarda atılan taşlarla da taciz ediliyordu. Bir keresinde, evi vaftize gelen bir rahip mutfağa girdiği bir sırada tavandan bir taş düşmüştü. Halbuki, tüm kapı ve pencereler kapalıydı. Rahip taşı eline aldığında, ılık olduğunu farketmişti.

Rosenheim'da oturan ve kendi bürosu da daha önce tekinsizev olaylarına sahne olan avukat Bay Adam, olup bitenleri görmek üzere Nicklheim ailesini ziyarete gitti. Kendisine, evden kaybolan bazı objeleri daha sonra dışarıda yere düşerken gördüklerinden bahsettiler. Bunu denemek isteyen Adam, içlerine parfüm ve haplar doldurduğu şişeleri mutfak masasının üzerine yerleştirerek herkesin dışarı çıkmasını söyledi. Tüm pencere ve kapıları kapayarak o da diğerlerinin yanına katıldı. Kısa bir süre sonra, havada önce bir parfüm şişesi ve daha

sonra da hap dolu bir başka şişe belirdi. Tam çatı seviyesindeyken görülen bu şişe, zigzaglar çizerek yere doğru inmişti.

Görünüşe göre *«tele-apor»* edilen, yani apor yoluyla mekân değiştiren objelerden biri de olayı incelemek için sözkonusu evde bulunan Dr. Hans Bender'e ait olan ve mutfağın bitişiğinde yer alan elbise dolabında asılı duran paltoydu. Dr. Bender aileyle birlikte mutfakta otururken, evin hanımı, kedilerini içeriye almak üzere ön kapıya gitmişti. Koşarak mutfağa giren bayan, Bender'in paltosunun dışarıda, basamakların hemen yanında, karlar üzerinde durduğunu söyledi. Hava soğuktu ve dış kapı sürekli olarak kapalı duruyordu. Bayanın, mutfağın dışında bulunduğu sekizbuçuk saniyelik süre dahilinde de paltoyu asılı bulunduğu yerden alıp karlar üzerine atarak tekrar mutfağa dönmesi imkânsızdı. Sözkonusu süre, Dr. Bender'in sürekli olarak çalıştırdığı teybin kayıtlarından çıkarılmıştı. Tek ihtimal, paltonun, tekinsizev olaylarına neden olan güçlerce dolapta dematerयalize edilerek dışarıda materyalize olmasıydı.

Objelerin duvarlardan ya da kapalı kapılardan geçerek *«tele-apor»* edildikleri bu tür vakalar üzerinde özellikle duran Dr. Bender, sözkonusu olayların gerçekliği karşısında, *«Yüksek bir mekân»* ın mevcudiyetini bir önerme olarak ifade etmek zorunda kalabileceğimizi öne sürmektedir. Bu da *«hareketin dört-katlı özgürlüğünü»* mümkün kılacak ve görünüşdeki şekliyle maddenin maddeye nüfuz edişini açıklayacaktır. (Bkz: Bölüm - 1/a)

Dr. Bender'in belirttiğine göre, Avusturyalı fizikçi Ernst Mach (1838-1916), daha yüzyılın başlarında, *«yüksek mekân»* ihtimalini soyut bir matematik kavram olarak ortaya koymuş ve ayrıca, objelerin ortaya çıkış ve

kayboluşlarının, mekânın bu tür bir yüksek boyutluluğu için ampirik kanıt oluşturacağından bahsetmiştir.

g — Apor ile Bitmeyen Yiyecek, Manna

Batı Afrika'daki Merkezî Angola kabileleri için, açlık, hiç de yabancı olmadıkları bir sorundur. Seles adıyla bilinen bir kabile yüzyıllardır doğanın kaprislerine boyun eğerek yaşamıştır. Yağmur mevsiminde yağış olursa Seles kabilesi de iyi ürüne ve bol yiyeceğe kavuşuyor, çoğu kez olduğu gibi kuraklık geldiğinde ise topraklarının yakıcı güneş ışığı altında çatladığını görüyor, kabilece ıstırap çekiyorlardı.

1939 yılında da gene kuraklık olmuş, aylarca tek damla dahi yağmamıştı. Akarsu yatakları tozlu hendekler haline gelmiş, av hayvanları ya kaçmış ya da ölmüşlerdi. Kuşlar ortadan kaybolmuşlardı. Ekinler, çekirgelerin bile ilgisini çekmeyecek kadar kuruyup kavrulmuşlardı. Çocuklarla ihtiyarlardan yüz kişi kadar öldükten sonra, Seles kabilesinin geriye kalan dörtyüz üyesi de açlıkla karşı karşıya kalmıştı.

Kabilenin toprakları üzerinde bir de Carlos Sequesque'nin yönettiği bir Hıristiyan misyonu bulunuyordu. Carlos ve ailesi de Seles yerlileri ile birlikte kuraklık bölgesinde mahsur kalmışlardı.

Mart ayının gene güneşten kavrulan bir sabahı, Carlos, beş yaşındaki kızı, Rita'nın ortalıkta olmadığını farketti. Çalılık araziye girerek kaybolmasından korkulduğundan, Rita'yı aramak için bütün kabile toplanmıştı. Arama grupları tam yola koyuluyorlardı ki, Rita'nın köye girdiği görüldü. Elindeki bir tahta çanaktan bir şeyler yiyordu. Yediğinin ne olduğu sorulduğunda, bunun, *«Hz. Musa'nın yediği türden bir manna»* (Bkz: Bölüm - 5/c) olduğunu söyledi akabinde, açlıktan kırılan

yerlileri arkasına katan Rita, kendilerini, birkaç yüz metre ötedeki, çalılıklarla kaplı bir alana götürdü. Yerliler, bu alandaki her çalılığın ve hattâ toprağın bile, balı andıran, yenebilir bir madde ile kaplı olduğunu gördüler. Dahası, oldukça geniş bir arazi parçası üzerinde yayılmış olan bu madde, her gece, gene aynı yerde yeniden ortaya çıkıyordu!

Rita'nın söylediğine göre, acıkmış ve aynı Hz. Musa gibi, yiyecek bir şeyler bulabilmek için dua etmişti. Bala benzeyen bu maddeyi köyün uzağındaki o çalılık alanda nasıl bulabildiği sorusu ise hiçbir zaman yanıtlanamadı... ancak, bu madde, herkesin gözü önünde her gün yenilenmeye devam etti ve yerlilerin hepsi de yağmurlar gelene kadar onunla beslendiler.

Olaydan haberdar olan Capetown'lu din adamı E.L. Cardy, sözkonusu maddeden bir kavanoz dolusu numune alarak, incelenmesi için Capetown'a getirmişti. Kendisine, bunun bir tür bal olduğu söylendi ancak, bu balın nereden ve nasıl geldiği de bir muamma olarak kaldı.

h — Apor ile 5 Yıldır Bitmeyen Kişniş

Hunton Bridge, Kings Langley, Herts'den Bn. J. Tidmarsh şöyle yazıyor :

«Siz ya da okuyucularınız şu tuhaf sorunu çözebilir misiniz acaba? Kocam, baharatlı yemekleri çok sever ve bu yemekleri sık sık yapar.

«Yaklaşık beş yıl önce bir kutu öğütülmüş kişniş almıştı ve her baharatlı yemek yapışında, içine dolu dolu bir çay kaşığı kişniş koyar.

«Yine de kutuyu tekrar ortaya çıkardığında, ağzına kadar dolu bir halde duruyor.

«Diğer bir deyişle, kişnişi beş yıldır kullanmasına rağmen, kutu hâlâ daha dopdolu.

«Bunu anlayamıyoruz.»

k — Geçici Zamanla Apor Olan Bıçak

Harold T. Wilkins, *«Zaman ve Mekâna Ait Tuhaf Gizemler»* (Strange Mysteries of Time and Space, 1958) adlı kitabında, tarihi olayların yanısıra, yakın zamanlarda meydana gelmiş olan bazı apor vakalarına da yer vermektedir. Bunlardan en ilginci, Gloucestershire (İngiltere), Brockworth'daki bir tarlada elektrik telleri üzerinde çalışırken acıkan bir şahsın tanık olduğu apor olayıdır. Yemek molası verdiğinde, yanında bıçak getirmeyi unuttuğunu farketmiş ve kendi kendine sinirlenirken, birden ayaklarının dibinde bir bıçağın durduğunu görmüştü. Kendisinin daha önce hiç görmediği ve birkaç saniye önce hiçbir şeyin bulunmadığı bir yerde beliren yepyeni bir sofra bıçağıydı bu. Bu şahsın daha sonradan sakladığı sözkonusu bıçak, Wilkins'in belirttiğine göre, kendisinin ölümüyle birlikte ortadan kaybolmuştu.

2. BÖLÜM

Hindistan'daki Ünlü Apor Olayları

a — Medyom Dr. Vinod ve Dokuzlar'ın Apor Gücü

Andrija Puharich(6) Aralık 1951'de New York'da karşılaştığı, Poona'dan (Hindistan) gelen Hindu bilim adamı ve ermişi Dr. D.G. Vinod ile, 31 Aralık 1952'de üçüncü kez beraber olma fırsatını bulmuştu. Dr. Puharich'in Dr. Vinod ile birlikte yürüttüğü celselerde, insanın Tanrı kavramıyla doğrudan ilgili olan *Dokuzlar*'dan (the Nine) önemli bilgiler alınmış ve bu celselerin birinde *Dokuzlar* tarafından bir apor olayı meydana getirilmişti.

«Dr. Vinod ile Dokuzlar üzerinde yürüttüğümüz çalışmalarda eksik olan, söylenenlerin gerçekliğini gösteren bir tür dışsal kanıttı. Böyle bir kanıt da yakında gelecekti...

«27 Haziran 1953'de, Maine'deki Yuvarlak Masa Vakfı'nda (Round Table Foundation) *dokuz kişi Dr. Vinod ile buluştu. Bunlar Henry Jackson, Georgia Jackson, Alice Bouverice, Marceila Dupont, Carl Betz, Vonnie Beck, Arthur Young, Ruth Young ve bendim* (Andrija Puharich).

«Dr. Vinod, lotüs postürüne (pozisyonuna) *girerek yere oturdu. Elinde,* 'rakshas' *denilen kutsal bir tesbih, kucağında yirmiüç santimetre çapında, basit, bakırdan bir levha ve yerde, bir yanında, Hindu Tanrısı Hanoum'un ufacık bir heykeli vardı. Böylece yukardaki listede*

adı geçen dokuz kişinin oluşturduğu halkanın merkezinde Dr. Vinod yer alıyordu. Saat 12.15'de transa giren Dr. Vinod onbeş dakika kadar konuştu ve sonra, Dokuzlar'dan biri R, onun aracılığı ile seslenerek, şöyle dedi:

— Bu gece bu dünyada Brahminler yaratmak istiyoruz. Brahmin, kendini Brahman'a vakfetmiş bir kişi demektir.

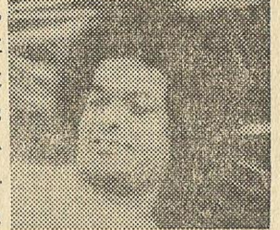
«Bu anda, tamamiyle aydınlatılmış odadaki dokuz gözlemcinin hepsi de, Dr. Vinod'dan bir metre kadar ötede pamuk ipliği yığını gibi görünen bir şeylerin bir anda belirdiğini gördüler. Bana, sanki iplik yığını ahşap döşemeden ortaya çıktı gibi geldi. Hâlâ daha trans halinde olan Dr. Vinod, iplikleri toplamak üzere eğildi. Yığını çözerek ortaya, çok ince örülmüş pamuklu sicimden ilmekler çıkardı. Herkes'e birer tane uzattı ve her birimiz için tamı tamına bir ilmek mevcuttu. Hepimizden ilmekleri, sağ omuzun üzerinden ve sol kolun altından geçirmemizi istedi.

«Bir maddenin yoktan varolduğuna tanık olmuştuk! Orada bulunan herkes, büyük pamuklu yumağının döşemeden geldiğine ve başka bir yerden geçemeyeceğine emindiler.»

b — Ünlü Hint Ermişi Sai Baba ve Aporları

Günümüzün Hintli ermişlerinden Sathya Sai Baba, (Bkz: Resim-2) 1918 yılında fizik dünyadan ayrılan ünlü Hintli ermiş Şirdili Sai Baba'nın 1926 yılında tekrar fizik dünyaya gelen son enkarnasyonudur. Sathya Sai Baba, Şirdili Sai Baba'nın eski müridlerini görür görmez tanımakta, onlara geçmiş konuşmalarını anlatmakta ve en ilginci de Şirdili Sai Baba gibi sayısız *«mucizeler»* yapmaktadır.

Cins cins çiçeklerin materyalize olması ve havadan yağması, bugün dünyanın her yanında tanınan Sathya Sai Baba'nın gerçekleştirdiği birçok apor mucizesinden sadece biridir.

Resim — 2

Daha küçücük bir çocukken, oyun arkadaşlarını hoşnut kılmak için, yemeyi arzuladıkları değişik meyvaların hepsini birden *«aynı ağacın üzerinde»* materyalize edebilen Sai Baba, bugün de *«mucizelere»* ihtiyaçları olan binlerce insan için, sadece eliyle havada bir daire çizerek oluşturduğu *«anında yaratma»* mucizesi ile maddenin elementleri ve atomik yapısı üzerindeki hakimiyetini her an gözler önüne sermektedir.

Yaşadığı iki merkezden biri olan Nilayam'da binlerce kişinin, sırf huzurunda bulunmak ve ışıl ışıl olan aurasıyla birlikte olmak için çevresinde toplandıkları zamanlar, çoğu kez bu ziyaretçileri teker teker dolaşmakta ve önünde durduğu herhangi bir kişi için, gizlice özlem duyduğu ve sadece onun düşlerine ait olabilecek bir objeyi elini şöyle bir sallamak suretiyle materyalize etmektedir.

Sai Baba, istediği anda, tüm gayrı saflıkları sönüp gitmiş olan ruhun saflığını sembolize eden kutsal külü («vibhuti») parmak uçlarından saçmakla ün yapmıştır. Ziyaretçileri uzun bir süre bekledikleri zaman da gülümseyerek *«şekerlemeler»* materyalize eder. Bu şekerlemeleri yiyenler artık uzun bir zaman için acıkmazlar. Ayrıca, Sai Baba'nın deniz aşırı ülkelerdeki müridlerinin evlerinde yer alan fotoğraflarında gene *«vibhuti»* ya da *«bal»* materyalize olmaktadır.

Deniz aşırı müridlerinden, Londra'da oturan nük-

leer fizikçi Vemu Mukunda'nın anlattığına göre, Sai Baba, kendisi için altından yuvası ve zinciri olan, beş fasetalı bir mücevher («rudrakşa») materyalize etmiş ve kendi eliyle boynuna asmıştı. Sai Baba, Mukunda'ya, bugüne kadar gerçekleştirdiği binlerce apor mucizesinin somut bir kanıtı olan bu mücevheri hiç çıkarmamasını, bu tılsımın sayesinde sadece iş hayatında değil, spiritüel gelişiminde de büyük başarılar kazanacağını söylemişti.

Howard Murphet, «*Sai Baba'nın Mucizeleri*» (Sai Baba: Man of Miracles, London, Muller, 1973) adlı kitabında, Sai Baba'nın gerçekleştirdiği bir «*bolluk mucizesi*»nden (Bkz: Bölüm-4/a) de bahsetmektedir. Poona yakınında, Bay ve bayan Ramaçandran'ın evinde düzenlenen dinî bir törenden sonra verilen bir yemek sırasında, yüz kadar ziyaretçi için hazırlık yapılmış olmasına rağmen yaklaşık bin kişi geldiği anlaşılmıştı. Orada bulunan Sai Baba, yemeği servis sırasında, mucizevî bir şekilde tam on misli çoğaltarak herkesin yeterince doymasını sağlamış ve ev sahiplerini de büyük bir sıkıntıdan kurtarmıştı. Murphet, ayrıca, Sai Baba'nın daha başka zamanlarda, anında ortaya çıkardığı tatlıların, fırından yeni çıkmış gibi sıcaklıklarını koruduklarından söz etmektedir.

c — Guru Lahiri Mahasaya ve Görkemli Aporlar

Ünlü Yogi Pramahansa Yogananda (7) «*Bir Yogi'nin Özyaşamöykűsü*» (Autobiography of a Yogi, Bombay, Jaico Publishing House, 1971) adlı kitabında, çeşitli apor vakalarından bahsetmektedir. Bunların arasında yer alan ve Yogananda'nın Gurusu'nun Gurusu olan Lahiri Mahasaya'nın (8) Gurusu Mahavatar Babaji (8) tarafından Himalayalar'da inisiye edilirken tanık

olduğu muhteşem apor olayları, gene Lahiri Mahasaya'nın kendi ağzından aşağıda anlatılmaktadır:

«*Yaklaşmakta olan ayak seslerini duyunca düşüncelerime son verdim. Karanlıkta, bir el beni yavaşça ayağa kaldırdı ve giysiler verdi.*

«'Gel, kardeşim', *dedi*, 'Üstad seni bekliyor.'

«*Ormanda ilerlerken bana yol gösteriyordu. Patikadaki bir dönemeçte, uzakta hiç sönmeyen bir parıltı gördüm.*

«*Güneş mi doğuyor diye sordum. Gece daha bitmedi ki..*

«*Kılavuzum*, 'Henüz geceyarısı oldu,' *diyerek hafifçe güldü*. 'O ışık, bu gece burada eşsiz Babaji tarafından materyalize edilen altından bir sarayın parıltısıdır. Geçmişte, bir kez, bir sarayın güzelliklerinin zevkine varmak arzusunu ifade etmiştin. Üstad şimdi senin bu arzunu tatmin ederek seni en son karmik bağından da kurtarmış olacaktır. Bu muhteşem saray bu gece senin Kriya Yoga'ya inisiye oluşuna sahne olacaktır. Buradaki bütün kardeşlerin, sürgünden dönüşüne sevindiklerinden, sana hoş geldin demek üzere bir şükran şarkısı söylüyorlar. Bak!'

«*Önümüzde, parıldayan altınlar içinde muazzam bir saray duruyordu. Sayısız mücevherle süslenmiş, düzenlenmiş bahçeler içine oturtulmuş, durgun havuzlarda yansıyan - eşi emsali olmayan muhteşem bir manzara! Göğe yükselen kemerler, gayet karmaşık bir şekilde, iri elmaslar, safirler ve zümrütlerle bezenmişti. Yakutların kırmızı bir parlaklık verdiği kapılarda melek yüzlü insanlar duruyordu.*

«*Önden giden yol arkadaşımı izleyerek geniş bir bekleme holüne girdim. Havada hafif günlük ve gül kokuları süzülüyor, loş ışıklı lambalardan çok renkli bir parıltı neşroluyordu. Bazısı sarışın, bazısı esmer olan*

müridlerden oluşan küçük gruplar, iç huzuru ile dolu bir halde, yavaşça şarkı söylüyorlar ya da meditasyon yapıyorlardı. Ortalığı coşkun bir sevinç havası kaplamıştı.

«Ben hayretimi ifade ederken kılavuzum da hislerimi anladığını belirten bir gülümsemeyle, 'Gözlerine ziyafet çek,' *dedi,* 'Bu sarayın sanat harikalarının tadını çıkar, çünkü sırf senin için var edildi.'

«Kardeşim, dedim, bu yapının güzelliği beşerî tahayyülün sınırlarını aşıyor. Lütfen bana bu sarayın kökeninin esrarını açıklar mısın?

«'Seni memnuniyetle aydınlatırım.' *Yol arkadaşımın koyu renkli gözleri bilgelikle parıldıyordu.* 'Bu materyalizasyonun açıklanamaz olan hiçbir yanı yok. Tüm kozmos, Yaratıcı'nın projekte edilmiş bir düşüncesidir. Uzayda yüzen ve adına Dünya dediğimiz bu yoğun toprak parçası Tanrı'nın bir rüyasıdır. O, herşeyi Kendi zihninden yaratmıştır; aynı, bir insanın, rüyadaki bilinciyle, kendi yaratıkları olan bir yaratıyı yeniden oluşturması ve canlandırması gibi.

«'Râb, yeryüzünü önce bir fikir olarak biçimlendirdi. Onu hızlandırdı; önce atom enerjisi ve sonra madde var oldu. Dünya atomlarını, birbirleriyle uyumlu olarak, katı bir küre halinde bir araya getirdi. Yeryüzünün tüm molekülleri Tanrı'nın İradesi ile bir arada durur. Tanrı, İradesi'ni çektiğinde, tüm dünya atomları enerjiye dönüşecektir. Atom enerjisi de kaynağına, yani Bilince dönecektir. Yeryüzü fikri objektifliğini yitirecektir.

«'Bir rüyanın konusu, rüyayı görenin bilinçaltı düşüncesi tarafından materyalizasyon halinde tutulur. O birleştirici düşünce uyanık haldeyken geriye çekildiğinde, rüya ve öğeleri çözülüp gider. Bir insan gözlerini kapayıp bir rüya-yaratı inşa eder ve uyandığı zaman da bunu hiçbir çaba sarfetmeksizin demateryalize eder. Bu

insan, *İlâhi Arşetipik Model*'i izlemektedir. Aynı şekilde, kozmik bilinç içinde uyandığında, bir kozmik-rüya evreninin hayalini de, hiçbir çaba sarfetmeksizin dematervalize eder.

«'Babaji de herşeyi yaratan Sonsuz İrade ile uyumlu olarak, elemental atomlara, herhangi bir biçimde bir araya gelmelerini ve kendilerini tezahür ettirmelerini emredebilir. Bir anda var edilen bu altın saray gerçektir — aynı, yeryüzünün gerçek olması gibi. Tanrı'nın düşüncesi dünyayı nasıl yarattıysa ve İradesi onu nasıl ayakta tutuyorsa, Babaji de bu güzelim kâşaneyi zihninden yarattı ve atomlarını da iradesinin gücü ile bir arada tutuyor.'

«'Bu yapı işlevini görünce, Babaji onu demateryalize edecek,' *diye ekledi.*

«Huşu içinde sesimi çıkarmadan dururken, eliyle çevreyi gösteren bir hareket yapan kılavuzum, 'Mücevherler ile muhteşem bir şekilde bezenmiş, parıltılar içindeki bu saray beşerî bir çaba ile inşa edilmemiş, altınları ve değerli taşları emek sarfedilerek çıkarılmamıştır. Beşeriyete yerinin ne olduğunu hatırlatan bir abide olarak mücessem bir şekilde ayakta durmaktadır. Babaji'nin gerçekleştirdiği gibi, her kim ki kendini Tanrı'nın bir oğlu olarak idrak ederse, kendisinde saklı olan sonsuz güçler ile herhangi bir amaca ulaşabilir. Adi bir taş, gizlice, muazzam atomik enerjiler ihtiva eder (⁹); aynı şekilde, en düşük seviyeden bir beşer dahî ilahî bir enerji santralıdır.'

«Bu ermiş kişi, yakınındaki bir masadan, kulpu elmaslarla parıldayan zarif bir vazoyu alarak, 'Yüce gurumuz bu sarayı, sonsuz sayıdaki serbest kozmik ışınları mücessem bir hale getirerek yarattı,' *diye devam etti.* 'Bu vazoya ve elmaslarına dokun; tüm duyusal deneyim sınavlarını geçeceklerdir.'

«Vazoyu inceledim. Mücevherleri bir kralın koleksiyonuna girecek değerdeydi. Elimi, parıldayan altınların kapladığı kalın duvarlarda gezdirdim. Zihnime derin bir tatmin hissi yayıldı. Geçmiş yaşamlarımdaki bilinçaltlarımda saklı olan, derinlerde gömülü bir arzu da aynı anda tatmin olmuş ve sönüp gitmişti.

«Heybetli bir görünüşü olan yol arkadaşım beni süslü kemerlerden ve koridorlardan geçirerek imparatorlara mahsus bir saray stilinde zengince döşenmiş bir dizi odaya götürdü. Muazzam bir hole girdik. Ortada, görkemli bir renk cümbüşü yaratan mücevherlerle bezenmiş bir altın taht duruyordu. Tahtta, «lotüs» biçimini almış olan yüce Babaji oturuyordu. Ayakları dibindeki parıldayan döşemenin üzerinde diz çöktüm.

«'Lahiri, altından bir sarayla ilgili rüya arzularının tadını hâlâ daha çıkarıyor musun?' *Gurum'un gözleri, çevresindeki safirler gibi parıldıyordu.* 'Uyan! Tüm dünyasal susuzlukların ebediyen giderilmek üzeredir.' *Birtakım mistik takdis kelimeleri mırıldandı.* 'Oğlum, ayağa kalk. *Kriya Yoga* sayesinde Tanrı'nın Melekûtu'na inisiye ol.'

«Babaji elini uzattı; meyvalar ve çiçeklerle çevrili bir 'homa' *(kurban) ateşi belirdi. Bu alevden sunağın önünde, kurtarıcı yoga tekniğini öğrendim.*

«Gün ağarırken ayinler de tamamlanmıştı. Vecid hali içerisindeyken uykuya ihtiyaç duymuyordum. Sarayın hazinelerle ve sanat harikalarıyla dolu olan odalarını dolaştım ve bahçelerini gezdim. Sarayın yakınında, dün gördüğüm mağaraları ve kıraç yamaçları farkettim. Fakat, dün, büyük bir binanın ve çiçeklerle bezenmiş setlerin bitişiğinde değillerdi.

«Himalayalar'ın soğuk güneş ışığında görkemli bir şekilde parıldayan saraya tekrar girerek Gurum'un yanına gittim. Birçok sessiz müridle çevrili bir halde tahtında oturuyordu.

«Babaji, 'Lahiri, sen açsın,' *dedi.* 'Kapa gözlerini.'

«Gözlerimi tekrar açtığımda o büyüleyici saray ve bahçeleri ortadan kaybolmuştu. Kendi bedenim ve Babaji ile müridlerinin bedenleri artık, kaybolan sarayın bulunmuş olduğu yerdeki çıplak toprak üzerinde oturuyordu. Kayalık mağaraların güneş ışığıyla aydınlanmış girişlerinden pek uzakta değildik. Sarayın dematerialize olacağını, tutsak edilen atomlarının, içinden çıktıkları düşünce özlerine dönmek üzere serbest bırakılacaklarını söylemiş olan kılavuzumun sözlerini hatırladım. Şaşkınlık içinde olmama rağmen, Gurum'a güvenle baktım. Bu mucizeler gününde daha neler olacağını kestiremiyordum.

«Babaji, 'Sarayın yaratılma amacı hedefine ulaşmış bulunmaktadır,' *diye açıkladı. Yerden bir toprak kap alarak,* 'Elini buraya uzat ve arzu ettiğin herhangi bir yiyeceği al,' *dedi.*

«Geniş, boş çanağa dokundum: sıcak, tereyağlı çörekler, baharatlı pilav ve şekerlemeler belirdi. Bunları yerken, çanağın sürekli dolu kaldığını farkettim. Yemeğin sonunda su aradım. Gurum önümdeki çanağı işaret etti. Yiyecekler kaybolmuş, yerini su almıştı.

«Babaji, 'Tanrı'nın Melekûtu'nun, dünyevî doygunlukların melekûtunu da kapsadığını pek az beşer bilir,' *diye belirtti.* 'İlâhi Âlem, dünyevî olana da uzanır; fakat, hayalî mahiyette olan ikincisi, Gerçekliğin özünü içermez.'»

d — Guru Sri Yukteswar ve Apor Astral Plânı

Bu kez Yogananda, Gurusu Sri Yukteswar'ın (10) kendisine anlattığı bir apor olayını nakletmektedir:

«Yıllar önce, şimdi içinde bulunduğun bu odada, Müslüman bir keramet sahibi gözlerimin önünde tam dört ayrı mucize gerçekleştirdi!»

Gurum Sri Yukteswar, Serampore Koleji'ne girdikten hemen sonra yakındaki bir pansiyonda tuttuğum odayı ilk kez ziyaret ettiğinde yukardaki sözleri söylemişti. Panthi adındaki bu pansiyon, Ganj nehrine bakan, eski tarzda inşa edilmiş tuğla bir binaydı.

'Üstad, bu ilginç bir raslantı! Bu yeni dekore edilmiş duvarlar gerçekten eski anılar mı taşıyor?' diye sordum. Basit şekilde döşenmiş olan odama yeni uyanan bir ilgiyle bakıyordum.

Gurum, sözkonusu olayı hatırladığını belirten bir gülümsemeyle, *«Bu uzun bir öyküdür,»* dedi. *«Bu fakir'in adı Afzal Han'dı. Olağanüstü güçlerini, bir Hintli yogiyle tesadüfen karşılaşması sayesinde edinmişti :*

Hintli Yogi: — Oğlum susadım; bana biraz su getirir misin?

«Afzal çocukken, bir gün Doğu Bengal'deki küçük bir köyde, toz toprak içindeki bir sannyasi kendisinden böyle bir ricada bulunmuştu.

Afzal Han: — Üstad, ben bir Müslümanım. Bir Hindu olan siz benim ellerimden nasıl olur da su içebilirsiniz?

Hintli Yogi: — Oğlum, senin doğruluğun hoşuma gidiyor. Tanrısız mezhepçiliğin afaroz edici kurallarını dinlemem ben. Git, bana hemen su getir.

«Afzal'ın saygılı bir şekilde itaat etmesi yoginin sevgi dolu bakışları ile ödüllendirilmişti.

«'Önceki yaşamlarından iyi karma yüklenmişsin,' *diyen yogi sözlerini şöyle sürdürdü:* 'Sana, görünmeyen alemlerden birine hükmetmeni sağlayacak belirli bir yoga metodu öğreteceğim. Sahibi olacağın büyük güçler hayırlı amaçlar uğruna kullanılmalıdır; onları hiçbir za-

man çıkarların için kullanma! Maalesef, geçmişten bazı negatif eğilim tohumları getirmişsin. Yeni yeni kötü eylemlerle sulayarak bunların yeşermesine izin verme. Önceki karmanın karmaşıklığından ötürü, bu yaşamı, yoga yoluyla edineceğin başarılarını en yüksek insancıl amaçlarla uzlaştırmak üzere kullanmalısın.'

«Şaşkınlık içersindeki Afzal'a karmaşık bir teknik öğrettikten sonra üstad ortadan kaybolur.

«Afzal yirmi yıl süreyle yoga talimini sadakatle yerine getirdi. Mucizevî başarıları, yaygın bir kitlenin dikkatini çekmeye başlamıştı. Anlaşıldığı kadarıyla, 'Hazret' *adıyla çağırdığı bedensiz bir varlık kendisine sürekli refakat ediyordu. Bu görünmeyen varlık, Afzal'ın en ufak arzusunu dahi yerine getirebiliyordu.*

«Üstadın uyarısını unutmuş gibi görünen Afzal, sözkonusu güçlerini suistimal etmeye başlamıştı. Şöyle bir eline alıp da hemen iade ettiği herhangi bir obje, kısa bir süre sonra hiçbir iz bırakmaksızın ortadan kayboluyordu. Bu can sıkıcı durum Afzal'ı, çoğu kez, istenmeyen bir ziyaretçi haline getiriyordu!

«Zaman zaman Kalküta'daki büyük kuyumcuları ziyaret eden Afzal, kendisini muhtemel bir alıcı gibi gösteriyordu. Eline alıp baktığı herhangi bir mücevher, dükkandan çıktıktan kısa bir süre sonra ortadan kayboluyordu.

«Afzal'ı, çoğu kez, sırlarını öğrenme ümidiyle gelen yüzlerce mürid çevreliyordu. Afzal da ara sıra kendisiyle birlikte dolaşmalarına izin veriyordu. Tren istasyonunda aldığı biletleri, 'Fikrimi değiştirdim; şimdilik almayacağım,' *diyerek gişe memuruna iade ediyor ve maiyetiyle birlikte trene biner binmez de gerekli biletler hemen elinde oluyordu.*

«Bu maceralar hiddetli tepkilere hedef oluyor, Bengalli kuyumcular ile gişe memurları sinir bozuklukları

geçiriyorlardı! Afzal'ı tutuklamak için harekete geçen polis de çaresiz kalmıştı. Afzal, sadece, 'Hazret, al bunu götür,' *demekle aleyhindeki tüm kanıtları ortadan kaldırabiliyordu.»*

Oturduğu yerden kalkan Sri Yukteswar odamın Ganj'a bakan balkonuna doğru yürüdü. Afzal'ın insanı şaşırtan maceralarının devamını işitmek arzusuyla kendisini izledim.

«Bu Panthi pansiyonu, eskiden bir arkadaşıma aitti. Afzal'la tanışan bu arkadaşım kendisini buraya davet etmiş, ayrıca yirmi kadar komşusu ile birlikte beni de çağırmıştı. O zamanlar çok gençtim ve bu ünlü fakirin neler yapabileceğini çok merak ediyordum.» Sri Yukteswar gülerek sözlerine devam etti, *«Üzerimde değerli hiçbir şey bulundurmayarak tedbirimi almıştım! Beni dikkatle süzen Afzal,* 'Senin güçlü ellerin var,' *dedi,* 'Aşağıya inerek bahçeye çık, pürüzsüz bir taş bul ve üzerine tebeşirle adını yaz. Taşı, elinden geldiğince uzağa fırlatarak Ganj nehrine at.'

«Söylediklerini yaptım. Taş uzaktaki dalgaların altında kaybolur kaybolmaz Afzal balkondan seslendi:

«'Bir kabı Ganj suyuyla doldur.'

«Su dolu bir kapla döndükten sonra Afzal, 'Hazret,' *diye bağırdı,* 'Taşı kaba koy!'

«Taş bir anda ortaya çıktı. Elimi uzatarak taşı elime aldım ve aynı yazdığım zamanki gibi okunabilir bir halde taşın üzerinde duran imzamı gördüm.

«Odadaki arkadaşlarımdan Babu'nun antika bir altın cep saati vardı. Afzal saati ve zincirini kötü bakışlarla eline alıp inceledikten az sonra ikisi de kaybolmuştu!

«Babu, 'Afzal, babamdan kalan o değerli saatimi lütfen iade edermisin?' *derken neredeyse ağlayacaktı.*

«Bir süre hiç ses çıkarmadan duran Afzal, daha sonra, 'Demirden bir kasada beşyüz rupin var. Onları bana getirirsen saatini nerede bulabileceğini sana söylerim,' *dedi.*

«Aklı başından giden Babu hemen evine gitti. Az sonra gelerek istediği miktarı Afzal'a ödedi.

«Afzal, Babu'ya, 'Evinin yakınındaki ufak köprüye git,' *diye talimat verdi,* 'Sana saati ve zincirini vermesi için Hazret'e çağrıda bulun.'

«Babu koşarak gitti. Döndüğünde yanında hiçbir değerli eşya görülmüyordu ama, gülümsüyordu.

«'Talimat üzre Hazret'e emrettiğimde,' *diye belirtti,* 'Saatim gökten yuvarlanıp gelerek sağ avucuma düştü! Buraya dönmezden önce değerli eşyalarımı kasaya kilitlediğimden emin olabilirsiniz!'

«Bir saat için alınan fidyenin komedi-trajedisine tanık olan Babu'nun arkadaşları Afzal'a nefretle bakıyorlardı. Afzal artık çevresindekileri yatıştırıcı bir şekilde konuşmaya başladı.

«'Lütfen, istediğiniz herhangi bir içkiyi söyleyin; Hazret getirecektir.'

«Bazıları süt, diğerleri de meyva suları istemişlerdi. Güveni sarsılan Babu viski isteyince doğrusu pek şaşırmadım! Afzal emir verdi ve hizmet etmeye hazır olan Hazret, havadan süzülerek patır kütür döşemeye çarpan konserve kutuları gönderdi. Herkes arzu ettiği içkiyi bulmuştu.

«Günün görülmeye değer dördüncü mucizesi ise kuşkusuz evsahibimizi hoşnut kılmıştı: Afzal hemen bir öğle yemeği getirtmeyi öneriyordu!

«Babu, canı sıkkın bir şekilde, 'En pahalı yemekleri ısmarlayalım,' *dedi,* 'Beşyüz rupimin karşılığında nefis bir yemek istiyorum! Herşey altın tabaklar içinde sunulmalı!'

«Herkes ayrı ayrı kendi tercihini belirtir belirtmez,

Afzal, kaynakları bir türlü tükenmek bilmeyen Hazret'e seslendi. Büyük bir patırtı koptu. Özenle hazırlanmış baharatlı pilavlar, sıcak çörekler ve o mevsimde bulunmayan çeşit çeşit meyvalarla dolu olan altın tabaklar, boşluktan çıkarak ayaklarımızın dibine indi. Yiyeceklerin hepsi de son derece lezzetliydi. Bir saat kadar süren bu ziyafetten sonra artık oradan ayrılmaya başlıyorduk ki, sanki tabaklar birbiri üstüne yığılıyormuşçasına muazzam bir gürültü koptu. Dönüp baktığımızda ne gördük dersin? Hayret, ne o parıldayan tabaklardan ne de bıraktığımız yemek artıklarından hiçbir eser kalmamıştı!»

Guruji, diyerek Sri Yukteswar'ın sözünü kestim, 'Eğer Afzal altın tabaklar gibi şeyleri kolaylıkla ele geçirebiliyordu ise, neden başkalarının mallarına da göz dikiyordu?'

Sri Yukteswar bu sorumu şu açıklamayla yanıtladı:

«Afzal, spiritüel olarak pek gelişmemiş bir fakirdi. Belirli bir yoga tekniğine hakim olması sayesinde, herhangi bir arzunun anında materyalize olduğu bir astral planla temas kurabiliyordu. Bir astral varlığın, yani Hazret'in aracılığı vasıtasıyla, güçlü bir iradî fiil ile herhangi bir objenin atomlarını eterik enerjiden celp edebiliyordu. Fakat, astral maddeden oluşturulan bu tür objeler yapısal olarak dayanıksız olurlar ve uzun bir süre için fizik dünyada alıkonamazlar. Afzal, hâlâ daha dünyasal zenginliklere özlem duyduğu için, daha güç bir şekilde edinilmelerine rağmen daha güvenilir bır dayanıklılığa sahip olan fizik objeleri tercih ediyordu.»

Gülerek, fizik objeler de bazan haber vermeksizin ortadan kaybolurlar, dedim.

Üstad, *«Afzal, Tanrı-bilinci'ne ulaşmış bir kimse değildi,»* diyerek devam etti, *«Kalıcı ve hayırlı mahiyetteki mucizeler, her şeye kadir Yaratıcı'ya kendilerini uyumlu kılmış oldukları için, ancak gerçek azizler tarafından gerçekleştirilir. Afzal sadece, beşerlerin çoğu kez ancak öldüklerinde girdikleri suptil bir aleme nüfuz etmesini sağlayan olağanüstü bir kudreti eline geçirmiş bulunan olağan bir beşerdi.»*

'Şimdi anlıyorum, Guruji. Ölüm-ötesi aleminin (11) bazı çekici özellikleri var gibi görünüyor.'

«Evet, öyledir. O günden sonra Afzal'ı bir daha görmedim. Fakat, birkaç yıl sonra bir gün Babu bana Afzal'ın halka açık itirafını içeren bir gazete küpürü gösterdi. Bir Hintli gurunun Afzal'ı inisiye etmesine ilişkin olarak az önce sana anlattıklarımı da o küpürde okumuştum.»

Sri Yukteswar'ın hatırladığı kadarıyla, Afzal'ın kendi ağzından yayımlanan bu itirafın geriye kalan kısmı da özet olarak şöyle devam ediyordu:

«Ben, Afzal Han, bu satırları, yaptıklarımın kefaretini ödemek üzere ve mucizevî güçlere sahip olmak isteyenlere bir uyarı olsun diye yazıyorum. Tanrı'nın rahmeti sayesinde ve gurumun vasıtası ile bana bahşedilen harikulâde yetenekleri yıllarca suistimal ettim. Nefsaniyetten sarhoş bir hale gelerek, herkes için geçerli olan ahlâk yasalarının ötesinde olduğumu sandım. En sonunda hesap verme günüm geldi çattı.

«Geçenlerde, Kalküta dışındaki bir yolda yaşlı bir şahsa rastladım. Istırap içersinde topallıyor ve yanında, altına benzeyen parlak bir obje taşıyordu. Yüreğimdeki açgözlülükle kendisine seslendim:

«Ben büyük fakir Afzal Han'ım. Ne taşıyorsun öyle?

«'Bu altın küre benim tek maddî zenginliğimdir; bir fakirin ilgileneceği birşey değil. Topallığımı iyileştirmenizi sizden istirham ederim, efendim.'

«Küreye dokundum ve hiçbir yanıt vermeden oradan uzaklaştım. Yaşlı şahıs topallıya topallıya arkamdan geliyordu. Az sonra, 'Altınım gitti,' diye bağırmaya başladı.

«Hiç aldırmadım. Birden, o cılız bedeninden hiç beklenmeyen bir şekilde çıkan gür bir sesle, 'Beni tanımadın mı?' diye sordu.

«Bu kendi halindeki yaşlı ve sakat şahsın, yıllar önce beni yogaya inisiye eden o yüce aziz olduğunu anladığımda nutkum tutulmuş, ağzım açık kalmıştı. Şöyle bir doğrulmasıyla birlikte bedeni de güçlü ve heybetli bir görünüm aldı.

«'Demek öyle!' Gurum'un bakışları alev alevdi. 'Elindeki kudreti, ıstırap içersindeki beşeriyete yardım etmek için değil de adi bir hırsız gibi beşeriyetten faydalanmak için kullandığını kendi gözlerimle görüyorum! Okült melekelerini geriye alıyorum; Hazret artık senden azat edilmiştir. Artık Bengal'de senden korkulmayacak.'

«Istırap içinde kıvranan bir ses tonuyla Hazret'i çağırdım ama, bu kez bana görünmedi. Birden, karanlık bir perde açılmış gibi oldu ve yaşamımın günahkârlığını açıkça gördüm.

«Gurum, uzun süren bu aldanışımı yok etmeye geldiğiniz için size şükran borçluyum. Ayaklarına kapanmış ağlıyordum. Dünyasal ihtiraslarımı terkedeceğime söz veriyorum. Kötü geçmişimi telâfi etmek ümidiyle, yalnız başıma Tanrı'ya yönelik meditasyon yapmak üzere dağlara çekileceğim.

«Hiç sesimi çıkarmadan şefkatli bakışlarını üzerimden ayırmayan Gurum, en nihayet, 'Samimiyetini hissediyorum,' dedi, 'İlk yıllardaki kesin itaatinden ve şimdiki pişmanlığından ötürü sana yine de bir lütufda bulunacağım. Öteki güçlerin artık elinden alındı ama.

yiyeceğe ve giyeceğe ne zaman ihtiyacın olursa, tedarik etmesi için Hazret'i çağırabilirsin. Dağlardaki ıssız yerlerde kendini tam bir samimiyetle ilahî idrâke vakfet.'

«Ondan sonra Gurum ortadan kayboldu. Gözyaşlarım ve düşüncelerimle başbaşa kalmıştım. Allahaısmarladık, dünya! Kozmik Sevgili'nin affını aramaya gidiyorum.»

e — Guru Pramahansa Yogananda ve Apor Tılsım Objesi

Yogananda, kitabının 2. bölümü'nde, Annesi'nin ölümünden önce kendisine bıraktığı ve bir apor olayından bahseden vasiyetini aktarmaktadır:

Bn. Yogananda: — *...Lahor'da yaşadığımız yıllarda bir sabah hizmetçimiz odama girdi ve* 'Hanımefendi, kapıda tuhaf bir sadhu (12) var,' *dedi.* 'Israrla Mukundanın annesini görmek istiyor.' *Bu basit sözler bende derin bir his uyandırdı; hemen ziyaretçiyi karşılamaya gittim. Önünde eğildiğimde, gerçek bir Tanrı adamı ile karşı karşıya olduğumu hissetmiştim.*

Sadhu: — Anne, Yüce Üstadlar, yeryüzünde uzun süre kalmayacağınızı bilmenizi istiyorlar. Bundan sonraki hastalığınız sonuncusu olacaktır.

Bn. Yogananda: — *Bu sözleri izleyen sessizlik sırasında hiç telaşa kapılmadım; aksine, son derece huzur verici bir titreşim hissettim. En nihayet bana tekrar seslendi:*

Sadhu: — Belirli bir gümüş tılsım sana emanet edilecektir. Onu sana bugün vermeyeceğim. Sözlerimin gerçekliğinin kanıtlanması için, bu tılsım, yarın meditasyon yaparken avucunda materyalize olacaktır. Ölüm döşeğindeyken, bu tılsımı bir yıl süreyle koruması ve sonra küçük oğluna teslim etmesi için büyük oğlun

Ananta'ya talimat vermelisin. Mukunda, Ulular'dan gelen bu tılsımın anlamını anlayacaktır. Tüm dünyasal umutları terketmeye ve Tanrı'ya yönelik hayatî arayışına başlamaya hazır olduğu sıralarda eline geçmelidir. Birkaç yıl süreyle tılsımı elinde bulundurduktan ve tılsım amacına hizmet ettikten sonra, ortadan kaybolacaktır. En gizli yerde saklansa dahi, geldiği yere dönecektir.

Bn. Yogananda: — *Bu ermiş kişiye sadaka vermeyi teklif ettim ve huşu içinde önünde eğildim. Teklifimi kabul etmedi ve hayır duada bulunarak ayrıldı. Ertesi akşam, meditasyon yaparken, aynı sadhunun söylediği şekilde, avuçlarımın arasında gümüş bir tılsım materyalize oldu. Soğuk, pürüzsüz bir temasla kendini belli etmişti. İki yıldan uzun bir süreyle bu tılsımı büyük bir kıskançlıkla korudum ve şimdi onu Ananta'ya emanet ediyorum. Benim için üzülmeyin, çünkü Yüce Gurum tarafından sonsuzluğun kollarına atılacağım. Allahaısmarladık oğlum. Kozmik Anne seni koruyacaktır.*

'Tılsımın elime geçmesiyle birlikte, beni bir aydınlanma parlaklığı sardı. Uyuyan anılarımın çoğu uyanmıştı. Yuvarlak biçimli bu antika tılsım, Sanskrit dilinin yazı karakterleri ile kaplıydı. Geçmiş yaşamların, görünmeden bana rehberlik eden Öğretmenleri'nden geldiğini anlamıştım. Aslında bir anlamı daha vardı ama, bir tılsımın aslı tümüyle açıklanamaz.

'Bu tılsım astral maddeden oluşturulmuş bir objeydi. Yapısal olarak dayanıksız olan bu tür objeler, sonunda, ortadan kaybolmak suretiyle fizik dünyadan ayrılmalıdırlar.'

Yıllar sonra, liseyi bitiren Yogananda, Kalküta'dan ayrılarak, spiritüel disiplin edinmek üzere Benares'deki bir Mahamandal Ashramına ([13]) katılır. Tılsımın astral aleme geri dönüşüne de işte burada tanık olur:

'Kalküta'dan beri bana arkadaşlık eden tek hazinem, bana annem tarafından bırakılan gümüş tılsımdı. Yıllarca koruduğum bu tılsımı şimdi Ashram'daki odamda titizlikle saklıyordum. Bir sabah, tılsımı görmeyi arzu ederek kilitli kutuyu açtım. Kutuya hiç dokunulmamıştı ama, tılsım yerinde yoktu! Sadhu'nun önceden söylediği gibi, tılsım geldiği yere geri dönmüş ve ortadan kaybolmuştu.'

3. BÖLÜM

Ünlü Medyomlar ve Apor Olayları

a — Medyom E. Roberts ve Apor Deneyimleri

Ünlü İngiliz medyomu Estelle Roberts'in, *«Elli Yıl Süren Medyomluk»* (Fifty Years a Medium, London, Corgi Books, 1975) adlı özyaşamöyküsünde, Rehber Varlık Red Cloud'un celseler sırasında oluşturduğu apor olaylarına da ayrıntılı olarak yer verilmiştir.

Bn. Roberts, kitabının *«Materyalizasyon ve Aporlar»* başlıklı bölümünde şunları anlatmaktadır:

«... *Red Cloud'un sesi tekrar duyuldu:* 'Hepinize bir şeyler vereceğim.' *Bu sözleri izleyen iki dakikalık bir süre içerisinde, celsede bulunan herkese, ufacık pırlantalardan, altıgen biçimde yontulmuş, üç santimetre boyundaki akik* (onyx) *ve kara kehribar parçalarına kadar çeşitli boylarda olan mücevherler sunmuştu. Bu tür hediyeler* 'apor' *olarak bilinir. Bu objeler, onları almak talihine erişen kişilerce son derece değerli olarak kabul edilir ve yukarıda anlatılan celseden sonra da özellikle unutulmaz olan bir akşamın anıları olarak büyük bir hoşnutlukla karşılanmışlardı.*»

Birkaç yıl sonra gene bir celse sırasında Red Cloud'un materyalize ettiği objeler, bu kez, *Two Worlds* ve *Psychic News* dergilerinin editörü olan ve celsede bulunan Maurice Barbanell'in ağzından anlatılmaktadır:

«Daha sonra sıra aporlara gelmişti. Trumpetin (14) *hareket ettiğini, üzerine fosforlu boyayla yapılmış olan iki parlak noktadan anladık. Hafifçe yere vuruyordu. Az sonra, trumpetin içinden bir tıkırtı işitildi.*

«Constance Treloar'a seslenen Red Cloud, 'Bu John için; Rachel, elini uzat,' *dedi — Rachel, Red Cloud'un Constance'a verdiği addı.*

«Obje, elini uzatan Constance'ın avucuna düşmüştü. Objeyi bana verdiğinde, bunun bir tür mücevher olduğunu anlamıştım.

«Bu işlem, celse odasındaki herkes Red Cloud'dan bir hediye alana kadar defaatle tekrarlandı. Her seferinde de aynı prosedür izleniyordu — trumpet yere vuruyor, arkasından tıkırtı sesi geliyor ve sonra apor Rachel'in eline düşüyordu.

«Red Cloud'a, 'Bunlar nereden geliyor?' *diye sordum. Gülerek,* 'Herhangi Bir Yer Ülkesi'nden,' *diye yanıtladı.*

«Red Cloud, aporları oluştururken Tabiat Ruhları'*nın* (15) *kendisine yardım ettiklerini söylemektedir. Ancak,* Tabiat Ruhları, *bir kez bu objelere sahip oldular mı artık bırakmak istememekte ve razı edilmeleri gerekmektedir.* (Bkz: Bölüm - 3/c)

«Bu aporların oluşturulduğu süre boyunca, Red Cloud kendine özgü tarzda gülüyor, espri yapıyor ve bütün bunları büyük bir şaka olarak görüyordu...

«Işıklar yandıktan sonra hepimiz hediyelerimizi inceledik. Benimki çok güzel bir biçimde yontulmuş bir ametistti. Bir, iki kişiye gökyakut, daha başkalarına da akuamarin gelmişti. Bir kişi 'Sterling' *gümüşünden ufak bir haç, bir başkası ise bir Paskalya muskası almıştı.*

«'Öte alem'*deki bir varlık tarafından* 'getirilen' *bir apor aldığınız zaman, İncil'de geçen* 'mucizeler' (Bkz:

Bölüm - 5/d) *size artık hiç de inanılmaz olaylarmış gibi gelmez.»*

Estelle Roberts, aynı bölümde, celselerde materyalize olan objelerin üzerinde durarak bunların nereden gelmiş olabilecekleri sorusunu yanıtlamakta ve daha başka apor celselerinden bahsetmektedir:

«Psişik fenomenlerin en hoşa giden türlerinden biri de Ruhlar Dünyası'nın fizik dünya üzerindeki bizlere sunduğu hediyeler olan aporlardır. Yukarıda anlatılan vakalarda görüldüğü gibi, bunlar, çoğu kez, ikinci derecede kıymete haiz olan taşlardan oluşmakta ve zaman zaman yakut ve zümrüt gibi küçük, kıymetli taşları da kapsamaktadırlar. Genellikle büyük bir maddi değerleri yoktur ama, bu hediyeleri alanlar tarafından çok değerli kabul edilirler. Bu taşlar, materyalize olduklarında, hiçbir zaman doğadaki gibi pürüzlü ve işlenmemiş halleriyle ortaya çıkmadıklarına göre, nereden gelmiş olabilecekleri sorusu zihinleri sürekli meşgul eder. İnsanlar tarafından işlenmiş ve cilalanmış olduklarından ötürü, muhtemelen bir zamanlar belirli bir şahsın bu objelere sahip olduğu ileri sürülmektedir. Peki, daha sonra aporlar şeklinde verilmek üzere Ruhsal Rehber-ler'ce nasıl elde edilmiş olabilirler ki?

«Red Cloud'un bu konuda söyledikleri oldukça açıktır. Muhakkak ki, bu objelerin ilk sahiplerinden çalınmış olmaları hiçbir şekilde sözkonusu değildir; böyle bir şey kesinlikle olamaz. Bunun izahı şudur: Bunlar, sahipleri tarafından şu ya da bu zamanda kaybedilen ve tekrar bulunamayan objelerdir. Çoğu da denizden toplanır.

«Red Cloud, birkaç kez, benimle celsede bulunanlara bu türden hediyeler sunmuş ve çoğunlukla da bu nazikâne niyeti hakkında bizi önceden haberdar etmişti...

«Bir keresinde de kızım Iris, eşi Kenneth ve ikinci kocam Charles Tilson-Chowne'ye aporlar sunulacağı uyarısı üzerine, Kenneth kendine verilecek hediyenin kadim Mısır'dan bir obje, örneğin bir 'kutsal hamamböceği' *olmasını dilemişti. Red Cloud'un hediyelerini almak üzere toplandığımızda elli kişi kadardık ve karartılan celse odasının ortasındaki yerimi aldığımda güçlü bir bekleyiş atmosferinin mevcudiyetini farkettim. Red Cloud, beni trans haline soktuktan sonra, trumpet vasıtasıyla topluluğa hitaben bir konuşma yaptı.*

«Daha sonra uçmaya başlayan trumpet, odanın içinde parıltılı bir ateşböceği gibi dönüp durdu. Bir dakika sonra, trumpetin içinde yüksek sesli bir tıkırtı koptu ve o anda duralayan trumpetten çıkan bir obje Iris'in hazır bekleyen avucuna düştü. Obje düşerken Red Cloud'-un sesi de hediyeyi alacak kişinin adını veriyordu.

«Aporlar, birbiri arkasına, tıkırdayarak trumpetin içinden gelmeye devam etti. Bazen Iris'in avucuna, bazen de kime aitse doğrudan o kişinin avucuna düşüyorlardı. Bunlar, taştan yapılmış küçük ve zarif Buddha heykelleri ile kıymetli ya da ikinci derecede kıymetli taşlardan oluşuyordu. Celsenin sonunda açıkça anlaşılmıştı ki, hediyelerin çoğu trumpetin daracık boynundan geçemeyecek kadar iriydi. Oysa ki, hepsi de hiçbir dış müdahale olmaksızın trumpetten geçmiş bulunuyorlardı. Yaklaşık otuz kadar obje dağıtıldıktan sonra, Red Cloud, Kenneth'in hediyesini alması için Iris'e seslendi. Sözkonusu apor tıkırtılar çıkararak trumpetin içinden doğru gelirken, Red Cloud, Kenneth'e, 'Dikkatli ol!' *dedi,* 'Nazik ve kolayca kırılan bir objedir. Oğlum, arzunun bahşedilmesi bakımından talihlisin. Sana, Mısır'ın bir kutsal hamamböceği veriliyor.'

«Maurice Barbarell, 'Mısır'ın neresinden geliyor?' *diye sordu.*

«Akabinde verilen ve harfleri teker teker belirtilen yanıt, 'Abydos'tu.

«Böylece, Kenneth, Mısır'dan gelen kutsal hamamböceğini almış oluyordu. Bu, parlak yeşil renkte, kenarları altınla kaplı çok güzel bir numuneydi. İçi boş bir kabuk biçiminde ve son derece narin yapıda olmasına rağmen, en ufak ayrıntısına kadar kusursuzca işlenmişti. Son derece etkilenen Kenneth, hakkında daha fazla bilgi edinmek istediği objeyi British Museum'a götürdü. Orada, kendisine, hamamböceğinin gerçekten kadim Mısır'dan geldiği ve muhtemel kaynağının da Abydos olduğu söylenmişti.

«Kocam Charles ise birkaç kez Red Cloud'dan hediyeler almıştı. Bunların hepsini birden ufak bir deri çantada saklıyordu. Aynı celse sırasında hediye alma sırası Charles'a geldiğinde, Red Cloud, Charles'ın bu ödüller koleksiyonunu biraraya getirmesini mümkün kılan iyi talihinden söz etti. Bu kez Charles'ın, deri çantasından alınan iki aporu yeniden sunacağını söyledi. Bu sözleri izleyen bir tıkırtı ile birlikte trumpetten büyük bir akik parçası ile bir kara kehribar parçası düştü. Charles bu objeleri hemen tanımıştı. Emin olmak için, celseden sonra Charles'ın apor çantasının içindekileri incelediğimizde, sadece bu iki objenin kayıp olduğunu gördük.

«Apor celsesi, aynı, musluktan akan su gibi trumpetten dökülen daha bir düzine kadar apordan sonra sona erdi. Celsede bulunan herkes çağrılmış ve bir aporla ödüllendirilmişti. Fakat, en harikulâde apor olayı, toplantımızda bulunmayı arzu eden, ancak son anda engellenen bir bayanın komodininin üzerinde bir lâl taşının materyalize olmasıydı.

«Bir başka celse sırasında ise Red Cloud, bir bayan doktora bir apor getirmek için değişik bir teknik kullandı. Üstelik, celsenin gün ışığında toplanmış olmasından ötürü bu teknik daha da ilginçleşiyordu. Bu celsede, sözkonusu bayanın dışında Charles ve ben vardık. Derin transa girdiğimde her zamanki gibi beni kontrolüne alan Red Cloud bir süre için ziyaretçime hitap ettikten sonra, birden, 'Medyomun ellerini eline al,' *dedi.*

«Bayan doktor kendisine söyleneni yaptı. Red Cloud bu kez, 'Medyomun ellerinin içinde ne görüyorsun?' *diye sordu.*

«Ellerimi çevirerek dikkatle inceleyen ziyaretçim, 'Hiçbir şey,' *dedi.* 'Hiçbir şey görmüyorum.'

«'Medyomun sol elini, sıkı bir yumruk haline gelecek şekilde sık. Şimdi, sağ eli getirip onun üzerine kapat.'

«Bayan doktor, kendisine verilen talimatı aynen uygulamıştı.

«'Medyomun ellerini kendi ellerinle sarıp sarmala ve bekle.'

«Bir yandan Charles nelerin olacağını merakla beklerken, ziyaretçim de ellerimi kavramış bir halde oturuyordu.

«Birden, heyecanlanarak, 'Avucumda sert bir şey var. Giderek büyüyor.'

«Red Cloud, 'Rahat dur,' *diyerek kendisini uyardı:* 'Avucunu açma.'

«Charles'ın sonradan anlattığına göre, Red Cloud tekrar konuşana kadar muhtemelen bir dakika geçmişti. Red Cloud, 'Aç ellerini,' *dedi.*

«Ziyaretçim Red Cloud'un dediğini yaptı. Sağ avucunda, bir 'halfpenny' *büyüklüğünde ve daire biçiminde bir siyah akik vardı.*

«Ciddi araştırmacılar ile zekî şüphecileri celselerime her zaman kabul etmişimdir. Bu celselerden, kafaları, üzerinde düşünülecek birçok soru ile dolmadan ay-

rıldıkları da pek görülmemiştir. Tek bir kişinin yararına deney şartları altında tutulduğu için, özellikle bir celseyi gayet iyi hatırlarım. Bu kişi bana bir akıl hastalıkları uzmanı olarak tanıtılmıştı ama, hakkında bundan başka hiçbir şey bilmiyordum.

«Toplananlar on kişi kadardık. Ben trans haline girer girmez Red Cloud celsede bulunanlara bir konferans verdi. Konferansın muğlak ve çapraşık olan konusu, maddenin madde içerisinden geçişiydi (Bkz: Bölüm-1/ a) *ama, daha sonradan bazılarının da itiraf ettikleri gibi, pek anlaşılamamıştı. Kuşkusuz, Red Cloud bunun hemen farkına varmıştı ki,* 'Söylediğim sözlerin anlamını gözlerinizin önüne sereceğim,' *dedi,* 'Burada, dört duvar arasında, içeriye hiç ışık girmeyecek şekilde pencereleri panjurla örtülmüş olan, yukarı kattaki bir odada oturuyoruz. Ötede ise medyomun bahçesi var. Bahçede, buraya getirmemi isteyeceğiniz bir şey var mı?

«Charles'ın daha sonradan söylediğine göre, aklına bahçe silindiri gelmişti ama, celsedekilerden bazılarının kendisini münasebetsizlikle suçlamalarından çekinerek bunu talep etmekten kaçınmıştı. Red Cloud'un sorusunu yanıtlayan Shaw Desmond oldu: 'Bahçenin altındaki kuşluktan bir muhabbetkuşu rica edebilir miyiz acaba?'

«Rehber Varlık, 'Küçük Desmond — *bu, Red Cloud'un kullandığı tipik bir lakaptı* — bir muhabbetkuşu talep etti. İstediği gibi olacak,' *dedi.*

«Red Cloud sözlerini bitirirken, döşemedeki iki parlak plâkadan biri havalandı ve hızla odanın çevresinde dolandı. Sonra, oluşturduğumuz halkanın merkezine dönerek havada öylece asılı kaldı. Plâkanın parıldayan fosforlu fonu önünde bir muhabbetkuşunun açık ve seçik silüeti görülüyordu.

«Red Cloud, 'Her biriniz yaklaşın ve kuşa dokunun,' *dedi,* 'Transa sokulduğu için kuşun korkması sözkonusu olamaz.'

«Celsedekilerin hepsi teker teker yaklaşarak kuşa temas ettiler. Kuşun sıcaklığını hissetmeleri ve aynı zamanda, uçup gitmemesi hepsini şaşırtmıştı. Kuşa yaklaşan son kişi Bn. Treloar idi. Kuşa dokunmak üzere elini uzattığında, Red Cloud, 'Göğsünden bir tüy kopart,' *dedi,* 'Hiçbir acı hissetmeyecektir. Bunu yapın ki, küçük doktor, benim sizi, bu kuşu gördüğünüze inanmanız için hipnotize ettiğimi sanmasın. Tüyü koparın ve bu kuşun, bu akşam buradaki mevcudiyetinin kanıtı olarak ona verin.'

«Kendisine verilen talimatı uygulayan Bn. Treloar, iskemlesine döndüğünde, parmaklarının arasında üç küçük tüy tutuyordu. Yerine otururken muhabbetkuşu da gözden kayboldu.

«Şüpheci doktor, doğal olarak, celsenin sonunda tüylerle ilgilenmiş ve büyük bir dikkatle incelemişti. Gözlerini odanın her yanında gezdirerek her bir ayrıntıya ayrı ayrı bakarken ben de kendisini seyrediyordum. Fakat, az önce tanık olduğu fenomeni açıklamaya başlayacak mahiyette dahi bir şey bulamamıştı. Hiçbir açıklamada bulunmadı — nasıl yapabilirdi ki — ancak, Red Cloud'un felsefesini daha bir öğrenebilmek için birçok kereler gelerek aramıza katıldı.»

b — Medyom C. Mirabelli ve Apor Deneyimleri

Yazar Guy Lyon Playfair, Brezilya'daki paranormal fenomenlerle ilgili araştırmalarını içeren *«Bilinmeyen Güç»* (The Unknown Power, Herts, Panther, 1977) adlı kitabında ünlü Brezilyalı medyom Carmine Mirabelli'den [1889-1951 ([16])] ayrıntılı olarak bahsetmekte ve Mi-

rabelli'nin çevresinde tezahür eden çeşitli apor olaylarına da yer vermektedir:

«Bay Besterman, Ağustos 1934'de hazır bulunduğu beş celse sırasında, çeşitli tezahürlerin yanısıra, çiçeklerin materyalize oluşuna da tanık olmuştu...

«1933 yılında, sabahleyin saat dokuzda yapılan özel bir celse sırasında Mirabelli'nin elleri kelepçelenmiş, ayakları bağlanmış ve kendisinden, daha önce yapay ışık altında yürütülmüş olan bir celsede oluşturduğu fenomenleri tekrarlaması rica edilmişti. Bu arzuyu hemen yerine getirmiş, kilitli ve mühürlü bir pencereden içeriye, havada yüzerek, henüz yeni koparılmış çiçekler girmiş, arkalarından da süzülerek kiloluk bir dinî heykel gelmiş, odada dönüp dolaştıktan sonra tekrar dışarıya çıkmıştı... En nihayet, bir önceki celsenin tutanaklarını okuma zamanı geldiğinde, grubun Alman asıllı sekreteri gözlüklerini evde bıraktığını farketti. Mirabelli kanalıyla konuşan Almanca bir ses, 'Bekle, oğlum, gözlükleri evinde bıraktığın odadan hemen getireceğim,' *dedi ve* 'Ben senin baban ve koruyucunum,' *diye ekledi. Gözlükler o anda sekreterin avuçlarında belirmişti...*

«Mirabelli, sanki arkadaşları için bir tür kayıp eşya bürosu çalıştırıyordu. Eurico de Goes, bir gün Mirabelli ile birlikte arabayla Sao Paulo'dan Santos'a giderken, şemsiyesini evde unuttuğunu farketmişti. Santos'a varıp da Mirabelli'nin evine girdikleri sırada şemsiyesinin tavandan düşüşüne tanık oldu. Mirabelli'nin apor yoluyla ortaya çıkarttığı kayıp objeler arasında çalınmış bir altın haç, otobüste unutulmuş bir kürk atkı ve bazı çalınmış dökümanlar da bulunuyordu.

«Mirabelli bazen, bu tür fenomenlerin gerçekliğini kanıtlamak için zararsız şakalar da yapıyordu. İngiliz şair ve diplomatı Sir Douglas Ainslie, 1928 yılında, bir Mirabelli celsesinde hazır bulunmak üzere Sao Paulo'daki bir eve gelmişti. Hole girer girmez ortadaki masanın üzerinde gördüğü ilk şey, otel odasındaki bavulunda bıraktığı çalar saatiydi. Aynı akşam evin bayanı gözlüğünü bulamamış, bu da daha sonra ziyaretçilerden birinin evinde ortaya çıkmıştı...

«Mirabelli'nin en küçük oğlu Cesar Augusto Mirabelli'nin anlattığına göre, bir akşam annesi ve babası ile birlikte arkadaş ziyaretinden dönerlerken, evlerine girmeleriyle birlikte, tam kapının içinde başlarına gül yaprakları yağmıştı.»

Playfair, Mirabelli'nin arkadaşlarından Fenelon Alves Feitosa'nın ağzından, 1943 yılında bir gün Mirabelli ile birlikte Ibira'daki Joaquim Seixas'ı ziyaretleri sırasında Seixas'ın evinde olup bitenleri anlatmaktadır:

«Sabahleyin tam banyo yapıyordum ki, Mirabelli'nin çağırdığını işittim.

«'Fenelon! Fenelon! Çabuk buraya gel!'

«Aceleyle kurulanarak giyindim. Oturma odasına girdiğimde Mirabelli'nin Seixas ailesinin bireyleri ile bir halka oluşturmuş olduğunu gördüm. Mirabelli, 'Fenelon! Lütfen düşüncelerini Hz. İsa üzerinde topla!' *diye bağırdı.*

«Daha sonra, yüksek sesle, 'Gel!' *diye seslendiğini ve arkasından, odadaki bir çini vazoya çarpıp yere düşen bir objenin çıkardığı tiz sesi işittik. Az sonra gördük ki, bu bir tabanca kurşunuydu. Mirabelli beş kez daha* 'Gel!' *diye bağırmış ve her seferinde de havadan yeni bir kurşun düşmüştü, ta ki yerde altı kurşun birden birikene kadar.*

«Mirabelli sözkonusu kurşunların kime ait olduğunu sorduğunda, kurşunları yerden alıp inceleyen Bay Seixas, 'Benim tabancamdaki kurşunlara benziyorlar,' *dedi,* 'Fakat benimkiler olmaları imkânsız, çünkü tabancam bir çekmecede kilitli.'

«Sözlerini henüz tamamlamıştı ki, gözlerimizin önünde, büyük bir gürültüyle döşemenin üzerine bir tabanca düştü. Bay Seixas bunun, anlaşılamaz bir şekilde kilitli çekmecesinden çıkarak gelen kendi tabancası olduğunu hemen anlamıştı. Tabancayı eline aldığında şaşkınlık içerisinde gördü ki, altı kurşun bulunması gereken fişek yatağında hiçbir kurşun yoktu.

«Daha sonra trans haline giren Mirabelli, sanki bir dış gücün cazibesine kapılmış gibi ayağa kalktı ve dikkatini, başımızın üzerinden geçerek yatak odasına doğru süzülen bir objeye çekti. Hemen yatak odasına koştuk. Kapıyı açar açmaz Bn. Seixas, ağlamaya ve 'Bakın! St. Anthony geri gelmiş! İşte burada!' *diye bağırmaya başladı.*

«Yatağın başucundaki komodinin üzerinde gerçekten de St. Anthony'nin bir heykeli duruyordu. Bn. Seixas bu heykelin sekiz yılı aşkın bir süredir kayıp olduğunu anlattı. Eskiden bulunduğu yere doğru süzülürken başlarımızın üzerinden geçen obje işte buydu.

«Oturma odasına döndükten birkaç dakika sonra, Mirabelli, 'Schmidt! Uzun namlu, siyah kabza!' *diye bağırdı. Tekrar elele tutuştular ve Mirabelli kendilerini gene yatak odasına götürdü. Bir eliyle Bay Seixas'ın elini kavramış olan Mirabelli, boşta kalan öteki eliyle de odadaki çekmecelerden birini açarak, uzun namlulu ve siyah bakalit kabzalı, Schmidt marka yepyeni bir tabanca çıkardı. Tabancayı Bay Seixas'a vererek saklamasını söyledi.»*

Sabahleyin bütün bu olaylara tanık olan grup, öğle vakit, Bay Seixas'ın damadı olan José Maria'nın çiftliğine gitmişti. Mirabelli mucizelerini orada da sürdürüyordu:

«Yemek yemekle meşguldük ki, kafamızın üzerinden muazzam bir süratle geçen bir objenin yandaki odaya girdiğini farkettik. O anda, sağır edici bir gürültü koptu. Hemen ayağa fırlayan Mirabelli'nin arkasından yandaki odaya seğirttik. Odadaki masanın üzerinde, bir su soğutucusunun yalpalamakta olan kapağını gördük. Soğutucu, içindeki suyu olduğu gibi masanın üzerine saçtıktan sonra binbir parçaya bölünmüştü. Biz hâlâ daha bu fenomeni takdir etmekle meşgulken birden Mirabelli'nin ayakları dibine ağır bir şey düştü.

«Düşen objeye bakan José Maria, 'Fakat, bu benim tabancam!' *diye bağırdı,* 'Nasıl olur ki? Kılıfının içinde öylece duruyordu!' *Eline aldığı tabancayı inceledi ve gerçekten kendisinin olduğunu onayladı. Tam o anda Profesörün sırtına çarpan bir şey yere düştü. Yerdeki bu obje, José Maria'nın tabancasının kılıfıydı!*

«Öğle yemeğinden sonra hep birlikte Ibira'nın merkezine dönerek kasabanın ana meydanına çıktık. Bulduğumuz boş sıralara oturduk. Fakat, henüz Mirabelli'nin o günkü mucizeleri son bulmuş değildi.

«Birden, havadan, birbiri arkasına tüfek kurşunları yağmaya başladı. Kurşunları inceleyen José Maria, bunların çiftliğinden gelmiş olmaları gerektiğini belirtti. Söylediğine göre, aynı kalibreden kurşunların depolandığı bir yer vardı. Arkasından, havada ortaya çıkan ve süzülerek ayaklarımızın dibine konan bir obje gördük. Bu, gene José Maria'nın kendisinin olarak teşhis ettiği bir dolma kalemdi.

«Mirabelli, 'Evet,' *dedi,* 'Bu kalem buraya, bu akşam tutanakları imzalayabilelim diye getirildi!'»

c — Medyom K. Barkel ve Apor Deneyimleri

Two Worlds dergisinin editörlüğünü yapan Maurice Barbanell, (Bkz: Bölüm-3/a), derginin, Şubat 1962 sayısında, medyom Kathleen Barkel'ın celselerinde rehber

varlık White Hawk'ın oluşturduğu apor olaylarına ayrıntılı olarak yer vermiştir :

«Fizik celselerde elde ettiğim tecrübeleri benimle paylaşmamış olan dostlarıma, her biri ruhlar aleminin gerçek birer hediyesi olan aporlar kolleksiyonumu gösterdiğim zaman, onların hissettiği şüphecilik karşısında hayrete düşmüyorum. Zira apor denen şey öylesine şaşırtıcı bir ruhi olaydır ki, ona şahit olmadıkça, anlatılanlar size hayal alemine ait olaylarmış gibi gelir.

«Ruhların verdiği bu türlü aporları almamış bir kimse olsaydım, cisimlerin, normal zaman ve mekân mefhumlarını hiçe sayarcasına böylesine uzun mesafelerden taşınabileceğine inanmakta ben de güçlük çekerdim. Bir defasında Kathleen Barkel isimli bir medyomla yapılan celsede, ruhların hediyesi gerçekten ellerimde meydana geldi.

«Medyomun, apor olaylarını oluşturmakla görevli rehberi, Ruhsal Varlık White Hawk tarafından celse sırasında herbirimize apor yoluyla birer hediye veriliyordu.

«Kathleen Barkel'da, bir apor olayının meydana geleceğine dair gözlemlenen tek fizik belirti, olaydan günlerce evvel yüzünün şişip büyümesiydi (Transfigürasyon). *Celsenin sonunda yüzü yeniden normal büyüklüğüne dönüyordu. Belki de bunun sebebi, medyomun, belirli bir atomik yapıya sahip olan objelerin yeniden materyalizasyonu için gerekli olan ektoplazmayı bir yolunu bulup vücudunda depo etmesiydi. Şüphesiz, uzaktan taşınıp getirilen objeler, duvarların, tuğlaların ve harcın bu taşınma sırasında birer engel olmaktan çıkabilmesi için, önceden demateryalize edilmek zorundaydı.*

«Apor olaylarını oluşturan ruhsal rehberler, bu objelerin çalınmış olmadığını ısrarla belirtmişlerdir. Bazen rehberler, bunların kaybolmuş veyahut sahipleri öldüğü için artık aranmasına imkân kalmamış eşyalar olduğunu söylemişlerdir. Bu objeler, yıllar hattâ asırlar önce toprağa gömülmüş veya denizde kaybolmuş eşyalar da olabilirler.

«Apor celselerinde aldığım ve başkalarına verilirken gördüğüm cisimler, değişik özellikler taşımaktadır. Yarı kıymetli taşlar gibi, bazı cisimlerin hakiki değeri fazla değildi. Fakat başka defalar altın bir madalyonun, altın bir yüzüğün, yeşim taşından bir küpenin, opallerin, elmasların ve diğer kıymetli taşların meydana getirildiğine tanık oldum. Meydana geldiği sırada celsede hazır bulunmamış olmama rağmen herkesce gayet iyi gözlemlendiğinden emin olduğum olağanüstü bir olay da, ruhlar tarafından başka mevsimlere ait çiçeklerin celseye getirilişi olmuştur.

«Cisimler bazen küçüktü. Bazen ise büyük cisimler, mesela bir akşam, çeşitli tesbihler ve gerdanlıklar meydana getirilmiştir. Celsede hazır bulunanların sayısı, sonuca tesir eder görünmemektedir. Bir defasında oniki, başka bir defa da elli kişilik bir celseye katıldım.

«Beyaz ışık, aporlar için her zaman zararlı olmamaktadır. Buna rağmen hediyeler verilirken ışıktan korunmak zorundadır. Bir Temmuz akşamında yapılan bir celseyi hatırlarım. Panjurlar kapatılmış olmakla beraber gene de pencerelerden içeri ışık giriyordu; meydana gelen olayı hepimiz net bir şekilde gördük. Bir başka defa, kırmızı bir lambanın verdiği ışık, tuttuğum notları okumama imkan verecek kadar kuvvetliydi.

«Daima neşeli ve esprili olan rehber varlık White Hawk, bu aporları bilimsel bir deney olarak veya şüphecileri mahçup etmek için değil, sadece dostlarını eğlendirmek amacıyla meydana getirdiğini ısrarla belirtiyordu. Olayı seyrederken insan hayranlık duyuyordu.

Trans halinde bulunan medyom ayağa kalkıyor ve sağ elini ileriye uzatmış vaziyette yürüyordu.

«Sonra bir veya iki kişiden, yardım etmek için yerlerinden kalkıp gelmeleri isteniyordu. Yardımcı bir elini medyomun bileğine, diğerini kolu üzerine koyuyordu. Bu şekilde, odanın içinde dolaşılıyor ve bu arada White Hawk, medyomun serbest kalan eli vasıtasıyla süratle havada bazı şeyler yakalıyordu.

«Sonra üç veya dört kişiden, kalkıp gelmeleri ve bir ellerini, medyomun ellerini tutan kişinin ellerinin üstüne, diğer ellerini ise altına koymaları isteniyordu. Rehber varlık White Hawk'a göre bu, objenin orijinal şekliyle yeniden meydana getirilmesini sağlıyordu. Hediye alma sırası bana gelince, ellerimi çekmem, fakat kenetli vaziyette tutmam söylendi. Biraz sonra White Hawk'ın 'Hediyeni aldın mı?' sorusu üzerine, 'Birşey hissetmiyorum' diye cevap verdim.

«Birkaç saniye sonra, avuçlarımın arasında bir sıcaklık hissettim. Bana orada bir cisim katılaşıyormuş gibi geldi. White Hawk, 'Sıkı tut. Sakın ellerini açma,' dedi. Ellerimi kenetlenmiş vaziyette tutarak yerime döndüm; avuçlarımdaki cisim tedricen katılaşıyor ve katılaştıkça da soğuyordu. Hediyesini alan herkese aynı muamele uygulandı.

«Aldığım bu aporun, bana Dennis Bradley tarafından gönderildiği söylendi. Sağlığındayken, bu şahsın, ölümünden sonra hayatın varolduğuna dair spiritizma vasıtasıyla elde ettiği kanaati açıklamak amacıyla yazdığı iki kitap, büyük sansasyon yaratmıştı. Aldığım apor, dokuz kratlık küçük ve sade bir altın yüzüktü. Muhtemelen, Kraliyet Hava Kuvvetleri'ne mensup bir şahsın hanımına ait bulunuyordu. İç tarafında, Hava Kuvvetleri'ne ait 'per ardua ad astre' ibaresi, bunu takiben de, 'B' harfi yazılmıştı.

«Bu apor, Ruhsal Varlıklar tarafından güdülen yüce bir amacın mevcudiyetini kanıtlıyordu. Yüzüğün içindeki yazı, 'Güçlükler arasından yıldızlara doğru,' diye tercüme edilebilirdi. Bradley'in yazdığı ilk spiritüalist eserinin adı 'Yıldızlara Doğru' idi. Gerek kendi soyadı, gerek benim soyadım yüzüğe yazılmış bulunan 'B' harfi ile başlıyordu.

«Bir defasında White Hawk'a, 'Bu cisimleri buraya nasıl getiriyorsunuz?' diye sordum.

«Bu sorumu şöyle cevaplandırdı: 'Bunu size ancak şu şekilde açıklıyabilirim. Atomların vibrasyonlarını, bunlar birbirinden ayrılıncaya kadar hızlandırıyorum. Sonra onları buraya getiriyor ve cisimler tekrar katılaşıncaya kadar vibrasyonları yavaşlatıyorum.'

«Vibrasyonların nasıl hızlandırıldığı veya yavaşlatıldığı konusunda ayrıntı verilmesi için ısrar ettiğimde soruma cevap alamadım. Rehber Varlık medyomun eliyle yaptığı yakalama hareketlerini, apor olaylarında kendisine küçük Tabiat Ruhları'nın yardım ettiğini ve bu Varlıklar cisim meydana geldikten sonra onu bırakmak istemedikleri için medyomun cismi kapmak zorunda kaldığını söylemek suretiyle izah etti:

«'Onların dikkatini başka noktaya çekmek ve cismi kapmak gerekiyor. Medyomu kontrol altına aldığım zaman dört boyutlu âlemi terkediyor ve üç boyutlu âleme iniyorum. O zaman, küçük Tabiat Ruhları beni bir kafesteymişim gibi görüyorlar ve ben de onları böylece aldatıyorum.'

«White Hawk, apor objelerinin meydana gelişi sırasında dört unsurdan —toprak, ateş, hava ve su— bazılarını kontrol altına almak zorunda kaldığını söyleyerek sözlerine son verdi.»

d — Medyom Bn. Guppy ve Apor Celseleri

Spiritizma ile yakından ilgilenen ve deneyler yapan Kont Tomasso Passerini, 1868 yılında, Firenze'yi (İtalya) ziyarete gelen ünlü İngiliz medyomu Bn. Guppy'den, kendi ailesiyle de bir deney yapmasını rica etmişti.

İlk deney 23 Aralık 1868'de onbeş davetli önünde yapıldı. Misafirler büyük yuvarlak bir masanın etrafında oturmuşlardı. Medyom Bn. Guppy hazır bulunanların birbirlerinin ellerini tutmasını ve böylece bir halka teşkil etmelerini istemişti. Bu arada kontes, medyomun ellerini kendi avuçları arasında, kont da medyomun eşinin ellerini, kendi avuçları içinde tutarak kontrolü sağlıyorlardı.

Bir süre sonra ışıkların söndürülmesiyle masaya vurulan bazı darbelerden varlıkla irtibata geçildiği anlaşıldı. Operatör olan medyomun eşi *'tiptoloji'* [17] yolu ile konuşuyordu. Oturuma yardımcı medyomluk yapmakta olan Bn. Bulli, *«Çok miktarda çiçekler görüyorum, bunların arasında üç yapraklı, kırmızı kocaman bir gül de görüyorum,»* dedi. Bu arada celsede hazır bulunanlar, nefis çiçek kokuları duyarak masanın üzerine yağmur gibi bir şeylerin yağmakta olduğunu farkettiler. Işıkların yakılmasıyla masanın üstünün taptaze çiçeklerle dolu olduğu görüldü. Tropik çiçeklerden, herkesin tanıdığı sardunyalar, karanfiller, vanilya çiçekleri ve bir de kocaman üç yapraklı kırmızı kamelya özellikle dikkati çekiyordu ki, yardımcı medyom, kamelyanın gülle olan benzerliğinden ötürü onu gül sanmıştı.

Medyom Guppy ile 26 Aralık 1868'de yapılan diğer bir deneyde aynı görüntüler iki kez tekrarlandı. Misafirlerden bir bayan, bedensiz varlıktan bir kuş veya bir tavşan gibi canlı hayvan aporu meydana gelmesi için ricada bulunmuştu ki, aniden masanın üzeri bir çok irili ufaklı böceklerle doldu. Böcekler masanın üzerinde gezinip duruyorlardı, sonra hepsi birden uçarak kayboldular. Varlık, bundan sonra birkaç elma, limon ve portakal aporları meydana getirdi ve celsedekilere hediye etti.

Bütün bu tezahürler sırasında, medyom ve eşi ciddi bir kontrol altında tutuluyorlardı. Elleri diğer misafirlerin elleri arasında sıkıca tutulmuştu.

Guppyler Firenze'de iken pek çok aile kendileri ile deney teklifinde bulundular. Onlar her teklifi nezaketle kabul ettiler. Kontroller çok sıkı oluyor, üzerleri dahi sıkı bir aramaya tabi tutuluyordu.

Guppy çifti Firenze'deki *'Psişik Araştırmalar Cemiyeti'*ni de ziyaret ettiler. Bir celse tertip edildi. Üyelerden biri *'Aklım bir türlü almıyor, ruhlar karanlıkta renkleri nasıl ayırabiliyorlar,'* dedi. Celse başladığı zaman ışıklar söndürüldü, bedensiz varlık tiptoloji yoluyla, *'Burada biri var, ruhların karanlıkta nasıl görebildiklerine şaşıyor,'* dedi. Darbeler durunca bir hışırtı başladı, masanın üzerine sanki kuru yapraklar yağmaktaydı. Işıklar yakıldığında, masanın üzerinin beyaz, kırmızı ve yeşil konfetilerle dolu olduğu görüldü. Varlık, bütün bu konfetilerin karıştırılarak ortaya yığılmasını ve ışığın da söndürülmesini istedi. Işıklar derhal söndürüldü, birkaç saniye sonra da tekrar yakılması istendi.

Işıklar yanınca, karmakarışık olan konfetilerin yeşil, beyaz ve kırmızı renkli olanları biraraya toplanarak üç ayrı renkte gruplar teşkil edilmiş olduğu görüldü. Ruhsal Rehber bu örnekle, ışığın ancak bedenli varlıklara gerekli olduğunu belirtmek istemiştir.

Guppyler ile Firenze derneğinde, olağanüstü önlemler altında yapılan bir başka celsede, ışıklar sönünce masanın üzerine taptaze çiçekler yağdırılmıştır. Ha-

zır bulunanların hepsi bu çiçeklerden kendilerine buketler yapmışlardır.

e — Medyom K. M. Rhinehart ve Apor Deneyimleri

Londra'da Caxton Hall'da yapılan iki celsede, ünlü Amerikalı medyom, Keith Milton Rhinehart ([18]) tarafından gün ışığında aporlar meydana getirilmiştir.

Medyom, *Psychic News* mecmuası tarafından hazırlanan bir kabine oturtularak celseye başlandı. Celseden önce, Rhinehart ağzına su doldurdu ve iki araştırıcı tarafından ağzı yapışkan bir bant ile kapatıldı. Bu bant, celsede bulunanlarca imzalanarak mühürlendi. Çakı veya makasın kesemeyeceği, plastik kaplı bir telle, medyom oturduğu iskemleye bağlandı. Kabinin perdeleri kapatılıp, dışına bir mikrofon ve içine de iki direkt ses trumpeti yerleştirildi.

Dört değişik ses işitildikten sonra, döşemeye düşen çeşitli aporların sesleri duyuldu. Perdelerin açılmasıyla bu aporlardan 30-40 tanesinin yerde bulunduğu görüldü. Araştırıcılardan, bandın ve tellerin kontrol edilip, başlangıçtaki gibi olup olmadıklarının incelenmesi istendi.

Medyomun bağlarının çözülmesinde büyük güçlüklerle karşılaşıldı; çünkü plastik kaplı tel, adeta medyomun etine gömülmüştü. Bant medyomun ağzından alındı ve medyom ağzındaki suyu püskürttü.

Platformda yarı trans halinde duran medyom, parmaklarıyla boğazını ovalayarak, ağzından çıkan objeleri önündeki masaya fırlattı. Bu sırada rehber varlık Dr. Kensington'ın konuşmasıyla Rhinehart'ın avurtlarına dolan taşlar masaya atıldılar.

Rehber varlık Dr. Kensington, celsede bulunanlara, elde etmek istedikleri bir objeyi kuvvetle imajine etmelerini söyledi. Ve birden, «*Kim bir deniz atı düşünüyor,*» dedi. İşte o an medyomun ağzından bir deniz atı fırladı.

İzleyiciler arasında bulunan, Sussexli (İngiltere) Ralph Walton, kızı için bir obje düşündüğünü söyledi. Platforma davet edilerek, elini medyomun çıplak göğsünün belirli bir noktasına koyması istendi. Tam bu noktada, ufak bir katı cisim hisseden Walton'dan buna basması istendi. Objeyi bastırarak deri altına iten Walton'un elinde ufak bir elmas belirdi. Tekrar başka bir noktaya parmağını basması istenince, burada önce bir şey hissetmedi, fakat daha sonra kanlı bir taşa temas ederek onu parmaklarının arasından çıkardı.

Medyomun boğazından çıkan aporlar arasında, Victoria zamanından kalma bir broş ile bir evlenme yüzüğü, yarı kıymetli taşlar, yontulmuş ve yontulmamış ziynet taşları ve keskin kenarlı taşlar vardı.

Güney Afrika dergilerinden *'The Voice Universal*'da Keith Milton Rhinehart'ın medyomluğuyla ilgili olarak ayrıntılı bir makale yayımlandı. Derginin başyazarı Josephy Busby tarafından kaleme alınmış bulunan on sayfalık uzun yazıda, Amerikalı medyomun Güney Afrika'ya yaptığı ziyaret ayrıntılarıyla ele alınmıştı.

'The Voice Universal'ın başyazarı J. Busby'nin belirttiğine göre, celselerden bazıları sırasında Rhinehart'ın kulaklarından, burnundan ve ağzından gayet güzel kalp biçimli küçük kristaller dökülmüştür. Celsede hazır bulunan bayanlardan biri, ölmüş kocasının kendisine bir hediyesi olduğuna inandığı bir kolyeyi kucağında bulmuştur. Diğer celseler sırasında apor edilen kolyelerden birinin bir Tibetli Lama'ya ait olduğu tahmin edilmektedir. Johannesburg' (Güney Afrika Cumhuriyeti) da yapılan celselerden birinde, 15 x 10 Cm. boyutlarında, bir rahibe ait olduğu anlaşılan bir portre de apor edilmişti. Bu rahip, celsede hazır bulunanlardan birinin babasıydı.

J. Busby tarafından organize edilen celselerin hepsine bir doktor, bir bilim adamı ve bir de ruhsal araştırıcı davet edilmiş, celselerin mümkün olduğu kadar test şartları altında yapılmasına özen gösterilmiştir. Medyom Rhinehart'ın ağzı, gözleri ve ayakları (elleriyle birlikte) celselerin birçoğunda bağlanmıştı. Celse başlamadan ve bittikten sonra, medyom ve kabinin içi yukarıda belirtilen bilirkişi heyetince incelenmiştir. Sözkonusu dergide belirtildiğine göre, her defasında, şüphe çekecek bir durumun bulunmadığına karar verilmiştir. Celselerden birinde yeşil renkte bir akuamarin taşının, piyanonun üzerinde aniden ortaya çıkışı, gözlemcilerin aklından çıkmayacak tezahürlerden biri olmuştur.

'The Voice Universal' dergisinde belirtildiğine göre, apor edilen mücevherlerin bir kısmı Spiritüalist Ben Blore'a verilmiş bir kısmı da, Johannesburg'daki Troyeville Spiritüalist Kilisesi'nin onarımında kullanılmak üzere ilgililere teslim edilmiştir. Ayrıca bir miktar mücevher de Umkomaas'da bulunan yetim çocukların bakımında harcanmak üzere, celselere katılan Bn. Elfrida Rippon'a teslim edilmiştir.

Rhinehart'ın Güney Afrika'daki celselerini izlemiş olan bilim adamlarından biri de tanınmış antropolog Dr. Peter Becker'dir. Dr. Becker, bir celseyi raporunda özetle şöyle anlatmaktadır: «*Kabini ve içinde bulunan eşyaları dikkatlice inceledim. Herhangi birisinin ve benim şüphemi çeken bir şeyin bulunmadığına iyice inandım. Hafifçe aydınlatılmış olan celse odasında bulunanların gözleri önünde Rhinehart kabine girdi ve transa geçtikten sonra, kabinin dışından gelen bir sesin rehberlerinden birine ait olduğunu söyledi. Rehber varlık, kabinin perdelerini biraz yukarı kaldırmamızı, çünkü herkese bir tane düşecek şekilde kıymetli taşlar apor edileceğini bildirdi. Ve söylediği gibi oldu. Kabinin içinden doğru gelen katı objeler, herkesin memnuniyetle ellerine aldığı gerçek mücevher taşlarıydı.*»

4. BÖLÜM

İslam ve Hristiyan Ermişlerinde Apor Olayları

a — Hristiyan Ermişleri ve 'Bolluk Mucizesi' Aporları

Apor sayesinde çoğaltılan yiyecekle kitlelerin doyurulmasına teolojide *'bolluk mucizesi'* denir. Papa XIV. Benedict'in (1675 - 1758) mistik fenomenlerle ilgili olarak yazdığı «*De Servorum dei Beatificatione et Canonizatione*» adlı yapıtında bu konuyu işleyen bir bölüm de yer almaktadır. Peder Herbert Thurston, sözkonusu bölümdeki bazı apor vakalarını «*Mistisizmin Fizik Fenomenleri*» adlı kitabında tekrar inceler ve çoğalma fenomeninin, efsane olarak değerlendirilip bir kenara bırakılamayacağı sonucuna varır.

Bolluk mucizeleri ile ün yapan azizlerden St. Angiolo Paoli (ö. 1720), Roma'nın fakirlerine dağıtmak üzere az miktardaki yiyecekleri çoğaltmaya bayılır ve gerçek ricaları hiç geriye çevirmezdi. Cacciari'nin 1756 yılında yazdığı ve bu azizin hayatını anlatan bir kitapta, bu tür apor olaylarını içeren bölümlere rastlamaktayız. Örneğin, bazı Carmelite misyonlarının hamilerince düzenlenen pikniklere sık sık katılan St. Angiolo, sıcak bir Haziran günü gene böyle bir piknik için toplanıldığı sırada, yanlarında bulunmayan bazı yiyecekleri apor yoluyla sağlamayı yeğlemişti: Salata için marul

ve turp, bir turta ve meyva olarak da bir sepet çilek materyalize etmişti. Halbuki, o tarihlerdeki kuraklıktan ötürü bunların hepsi de nadir bulunur yiyeceklerdi. Cacciari, kitabında, buna benzer bazı olaylar daha anlatmaktadır.

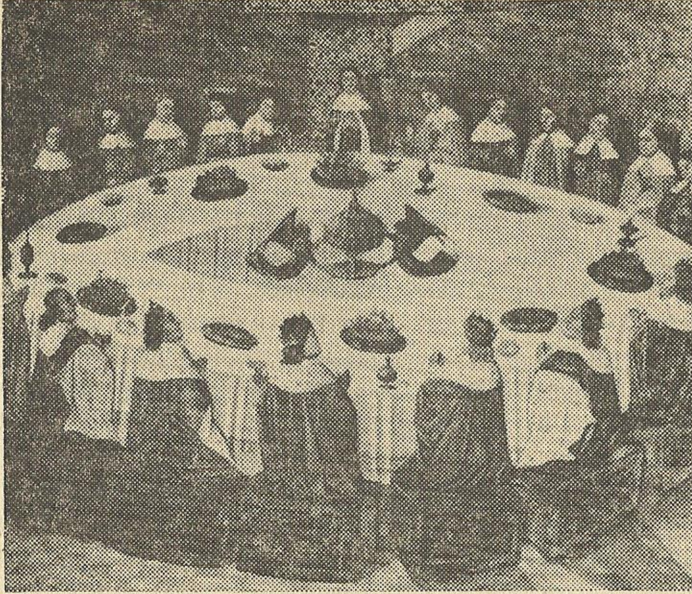
Çoğalma vakalarının en güvenilir olanlarından biri de, fakirleri eğitmek için Poitou, La Puye'de (Fransa) *Les Filles de la Croix* (Haç'ın Kızları) adında bir dinsel örgüt kuran St. Andrew Fournet'in (1752 - 1834) azizlik mertebesine çıkmasına neden olmuştur. 1824 yılında bir gün, La Puye'deki rahibeler, tahıl ambarında çok az mısır kaldığı ve daha fazlasını alacak paraları olmadığı için telaş içindeydiler. Önce, Hz. İsa'nın çoğaltma mucizesi (Bkz: Bölüm - 5/d) hakkında verdiği vaızda rahibelerin imanlarının zayıf olduğunu belirten St. Andrew, bulabildikleri mısırın hepsini iki yığın halinde toplamalarını söylemiş ve dua ederek bu yığınların çevresini dolanmıştır. Tahıl ambarının sorumlusu olan rahibe her gün 200 kadar rahibeyi besleyecek kadar mısır çıkartmaya başlamış ve ikibuçuk ay süreyle yığınlarda herhangi bir azalma olmamıştır. Azizlik mertebesinin kabulüne dair kayıtlarda, St. Andrew'in bu mucizeyi birkaç kez tekrarladığı ve Les Filles de la Croix'yı Haziran ayından Aralığa kadar mısır unundan yoksun bırakmadığı yazılıdır.

Auffray'ın *«Kutlu John Bosco'nun Yaşamı»* adlı kitabında da bu azizin bolluk mucizesini kanıtlayan azizlik onay kayıtlarından alıntılar yer almaktadır. 1860 yılında bir gün, Turin'deki (Fransa) *'Salesian'* yurdunda kalmakta olan Don Bosco'ya (1815 - 1888) kahvaltı için yiyecek kalmadığı haber verilmişti. Don Bosco, bulunabilecek olan bütün ekmek ufaklarının kendisine getirilmesini söylediğinde üçyüz kadar çocuğun aç bakışları da kendisini izliyordu. Don Bosco aralarında yürürken, elindeki sepetin içinde sadece onbeş ya da yirmi kadar ekmek parçasının bulunduğunu herkes görmüşü — ama yine de ekmeksiz kalan olmamıştı.

Bazı vakalarda ise, çoğalma mucizesinin, ekmek yapılırken hamurda meydana geldiğini görüyoruz. Örneğin, 1845 yılının şiddetli geçen kış aylarında, Bourges'deki (Fransa) Bon Pasteur manastırının rahibeleri, 116 kişinin günlük ihtiyacını boşalan tahıl anbarından karşılamak sorunu ile karşı karşıya kalmışlardı. Kutlu Baş Rahibe Pelletier, ellerindeki azıcık miktar unun çoğalacağından emin olarak, rahibelere, 1601 yılında ölmüş olan azize St. Germaine Cousin'in şefaati için dua etmelerini salık vermişti. Mutfaktaki rahibelere de her zamanki miktarın üçte biri kadar un kullanmaları ve sonucu izlemeleri söylenmişti! Hamur, birkaç dakika içinde, hamur teknesinden taşacak kadar kabarmış ve bu hamurdan, her zaman hazırlanan ekmek adedinin iki misli kadar ekmek yapılmıştı. Aynı olay Kasım 1845 ile Şubat 1846 arasında birçok kez yinelenince, bu süre boyunca rahibelerin un almasına da gerek kalmamıştı. Bu apor olayının kayıtları, daha sonra, hem St. Germaine'nin hem de Baş Rahibe Pelletier'in azizelik mertebelerine yükseltilmelerinde kanıt olarak kullanıldı.

«Bolluk mucizesi» denilen bu tür apor olaylarına, dünyanın her yanındaki, *«sihirli kazan»* ya da *«peri kâseleri ve kapları»*na ait efsanelerde rastlarız: Bu kazan ve kaplar hiçbir zaman boşalmazlar ve herkes istediği yiyeceği ya da içeceği bunlar sayesinde elde edebilir. Örneğin, Sir Thomas Malory'nin *«Arthur'un Ölümü»* (Le Morte D. Arthur) adıyla kaleme aldığı Kral Arthur Efsanesi'nde geçen Kutsal Kap (Holy Grail) da bu özelliklere haizdir. Kutsal Kap, materyalize olduğu zaman, her

şövalyeye en sevdiği yiyecek ve içecekten bol bol getirmişti (Bkz: Resim - 3).

Resim — 3

Perilerin hep dolu olan kaplarının benzerlerine, azizlerin yaşamlarında da rastlıyoruz. Aziz St. Dominic'in (1170 - 1221) kutsadığı şarap dolu bir kâseden önce tam 26 kişi içmişti. Daha sonra bir manastıra götürülen bu kâseden, 104 rahibe daha ağız dolusu şarap içmiş ve St. Dominic'e iade edildiğinde, kâseden hiç şarap eksilmediği görülmüştü.

Aziz ve azizelerde tanık olunan bir diğer tür apor olayı da *«okunmuş ekmeğin»* ağızda materyalize olması şeklinde tezahür eder. Bu türün kayıtlara geçirilmiş ilginç bir örneğine Azize St. Catherina of Siena'nın yaşamında rastlıyoruz.

Yakın zamanlarda meydana gelen ve hiçbir kuşkuya yer vermeyecek şekilde kanıtlanan modern bir *«okunmuş ekmek»* mucizesi de İspanya'nın San Sebastian de Carabandal köyünde, onüç yaşındaki bir genç kız olan Conchita'nın başından geçmiştir.

18 Temmuz 1962 gecesi saat 02.00 civarında, Conchita'nın bazı akrabalarıyla birlikte kaldığı odasında Başmelek Michael belirmişti. Kayıtlarda anlatıldığına göre, Conchita birden, yüzü transfigüre (Bkz: Bölüm - 3/c) olmuş bir halde merdivenlerden aşağı fırlayarak sokakta koşmaya başlamış ve kendini yere atmıştı. Yerde kaskatı kesilmiş dururken dilini de olduğu gibi ağzından çıkarmıştı. O gece kendisini izleyen tanıklar, birden Conchita'nın dilinde, oldukça kalın, kar beyazı bir *«okunmuş ekmeğin»* belirdiğini ve iki dakika kadar öylece durduğunu belirtmektedirler. Conchita, daha sonra okunmuş ekmeği yutmuştu.

Bu son derece ilginç apor olayı, o geceki tanıklardan biri tarafından filme alınmıştı. Filmin, yaklaşık 40 karesinde gerçekten de bir okunmuş ekmeği andıran, yuvarlak, beyaz bir *«obje»* görülmektedir. Tanıklar, Conchita'nın ellerini hiç hareket ettirmediğine ya da eliyle diline dokunmadığına dair yemin etmektedirler. Olay sırasında dilini ne ağzının içine ne de dişetlerinin altına sokmuştu; ayrıca, ağzında öylesine beyaz bir şeyi saklamış olması da düşünülemezdi. Filmi çeken ve Barcelona'da banyo ettiren Bay Daminas'ın bu başarısı da aslında başlı başına bir mucizedir. Olayı filme aldığı sırada tek ışık kaynağı bazı el fenerlerinden ibaretti!

b — Yunus Emre ve Üç Bilge'nin Aporları

Yunus Emre, yedi yıl ayrı kaldığı Taptuk Dergahına dönerken, konakladığı bir handa üç genç adamla ta-

nışır ve yola hep birlikte devam ederler. Sabah serinliğinde yolculuk zevkli olmaktadır. Yol boyu, gençler konuşur, Yunus dinler. Böylece, hiç birinin aklına Yunus Emre'ye kimsin, nesin, nereden gelip nereye gidiyorsun demek gelmez. Bu da Yunus'un hoşuna gider.

Bir süre sonra, hepsinin karnı acıkır. Ama hiç birinin yol hazırlığı yoktur. Bir gölgeye otururlar. Üç gençten biri elini açar ve *'Hu!'* diyerek duaya başlar. Diğerleri de ona katılırlar. Yunus Emre, ne oluyor diye şaşırarak bakmaktadır.

Bir anda ortada üç türlü yemek ve taze ekmek beliriverir. Gençler, birşey olmamış gibi davranırlar, yemekleri yiyip Allah'a şükrederler ve beraberce yine yola devam ederler.

Akşam olunca, gençlerden bir başkası duaya başlar ve önceki olay aynen tekrarlanır. Sonunda bir yemek vakti, dua sırasının kendisine geldiğini gençlerden biri söyleyince Yunus şaşırır. İçlerinden biri *«Derviş aga artık misafirlik bitti. Sen de bir 'Hu' çek de Allah nafakamızı göndersin, karnımızı doyursun,»* der.

Yunus Emre, gözlerini yumarak *«Allahım, bu üç delikanlıya hangi sevdiğinin yüzü suyu hürmetine istediklerini lütfettinse, benim de o sevdiğin şanına yüzümü kara etme, nafakamızı gönder, karnımızı doyuralım,»* diye dua eder.

Yunus'un duasından sonra, aniden beliren yemekler karşısında şaşıran yol arkadaşları, *«Yabancımız değilmişsin! Şimdi söyle bakalım, sen kimin namına dua ettin?»* diye sordular.

Yunus, her şeyi olduğu gibi anlatıp, aynı soruyu onlara yöneltince, gençlerden biri şöyle cevap verir : *«Allah'ın bir sevgili kulu varmış, adı Yunus imiş. Yüzünü görmedik ama şanını duyduk. İşte biz, Cenab-ı Hakka onun adını yalvarır, sevgili Yunus kulunun hatırı için bizi doyur deriz, Allah da bizi boş çevirmez...»*

c — Hz. Mevlana ve Apor Olayları

Bir gün Hz. Mevlana bir hamamın kapısından geçerken, hamamın ocakçısı Hz. Mevlana'nın arkasına düşüp, *«Çok fakir ve çoluk çocuk sahibiyim. Dünyalıktan da hiçbirşeyim yoktur. Mevlana'nın bana bir şey vermesini istiyorum,»* diye yalvarıp yakarır. Hz. Mevlana, *«Ağzını aç,»* der. O ağzını açınca, Hz. Mevlana avucu ile onun ağzına kapar. Ocakçının ağzından, az sonra kucağına bir şeyler dökülür. Baktığında, kucağında daha sıcaklığı üzerinde, yeni basılmış ve yeni damgalanmış yirmi altın dinar olduğunu görür.

. . . .

Ünlü bir bestekar olan Kemal-i Kavvâl, bir dostun tertip ettiği semâ'da içinden, *«Acaba bu semâ'da benim tefime ne kadar para atılacak,»* diye düşünür. Hz. Mevlana, yerden bir avuç toprak alıp onun tefine atar ve *«Al da gözüne sok,»* der. Kemal-i Kavvâl o anda tefinin altınla dolduğunu görür.

. . . .

Hz. Mevlana birgün, Emir Bahaddin'i ziyarete gitmişti. Bir zaman sonra Hz. Mevlana'nın yemek istemesi üzerine Emir Bahaddin, hizmetçisine yiyecek ne olduğunu sorar. Fakat hizmetçi, yemeğin yeni yendiğini ve kapları yıkamak için tencereye su koyduğunu söyler. Bunun üzerine, Hz. Mevlana hizmetçiden, o tencereyi ve bir sahan ile kase ister. Kendi eliyle kaseye biraz su koyar. Bu koyduğunun, kızartılmış etli pilav olduğunu orada bulunanlar hayretle görürler.

. . . .

Arif Çelebi, bir çocuğun elinde yemek kâsesiyle yürüdüğünü görünce, ona *«Gel!»* diye seslenir. Çocuk gelince, yemek kâsesini onun elinden alır ve içindekileri yemeye başlar. Yemek bitince, kâseyi çocuğun eline verir ve *«Kâseyi kapayıp git,»* der. Çocuk bir süre ilerledikten sonra kâseyi açar ve içinin eskisi gibi yemekle dolu olduğunu görür.

. . . .

Arif Çelebi, birgün Emir Necmeddin Dizdar'ın yeni düzenleyip fideler diktiği sebze bahçesine ziyarete gider. Uzun bir sohbetten sonra Arif Çelebi, Necmeddin Dizdar'ın yakınlarından olan, Şeyh Kerimeddin-i Kal'a dönerek *«Kerimeddin, bu bostandan dostlar için uğur sayarak bir kaç salatalık getirmezmisin?»* der. Bu istek üzerine Şeyh Kerimeddin *«Hüdavendigar, emriniz başımın gözümün üstüne fakat daha dün dikilmiştir. Taze salatalık ancak bir ay sonra çıkar,»* diye cevap verir. Bunun üzerine Arif Çelebi, *«Çok söyleme de git getir»* der. Şeyh Kerimeddin, yavaşca dışarı çıkıp, bostana girer ve bir fidanda dört zarif salatalığın olduğunu görür. Derhal secdeye kapanır ve dördünü de kesip Çelebi'ye götürür. Orada bulunan ulu kişiler bu olaya hayret ederler. Arif Çelebi, *«Bu kadar küçükleri değil, o tohuma kaçmış sarı salatalıkları getir; çünkü onların tohumları bana lazımdır,»* der. Şeyh Kerimeddin tekrar bahçeye dönünce iki tane tohuma kaçmış salatalık bulur, koparıp Arif Çelebi'ye getirir. Çelebi gülümseyerek, *«Bu salatalıklar, bizim Kerimeddin'in himmetiyle bitti, yoksa bu zamanda salatalık nerede? Çünkü Yüce Allah, görünmeyen aleminden, hayırlı kulları için binlerce salatalık ve nar yaratmaya kadirdir. Fakat Allah'ın yasasına göre kullar, bunu istemeli, tam bir inanç göstermeli ve O'na duada bulunmalıdırlar ki, maksatları ve aradıkları şey elde edilsin,»* der.

. . . .

Şiddetli bir kış günü, Şems-i Tebrizî dostlarıyla oturmuş sohbet ederken, topluluktaki erenlerden biri, bir deste gül arzu eder. Şems-i Tebrizî kalkıp dışarı çıçar; tekrar içeri girdiğinde elinde tuttuğu bir deste gülü, erenlerin önüne bırakır ve *«Bu keramet değildir. Bu, dostların dileğiyle oldu. Yüce Allah arzunuzu yerine getirmek için görünmeyen âleminden bir hediye gönderdi,»* der.

. . . .

Bir gün, Sultan Veled, Hüsameddin Çelebi'nin bağına ziyarete gider. Sohbet sırasında, misafirlerin canı bal ister, fakat bundan hiç bahsetmezler. Hüsamettin Çelebi bahçıvanına, *«...kovandan taze bal çıkarıp getir,»* diye emreder. Bahçıvan kovanı açar, birkaç petek beyaz bal çıkarıp huzura getirir. Çelebi yine *«Bal getir,»* diye emreder. Aynı kovandan beş altı petek bal daha getirilir. Çelebi *«Yine getir,»* der. Bunun üzerine bahçıvan *«Bu sondur artık çıkarılmaz,»* diye cevap verir. Hüsameddin Çelebi, *«Getirdiğin bal, Hüdavendigar'ın oğlu için tükenmeyen bir denizdendir. Sen ondan kıyamete kadar da getirsen yine tükenmeyecek,»* der. Nihayet bahçıvan on yedi saf petek getirdiği halde yine kovan dopdoludur. Çelebi, *«Bütün bu bereket, Mevlana Bahaeddin hazretlerinin ayağındadır,»* der. İki yüze yakın kişi yediği halde bal sinisi dopdoludur. Misafirler giderlerken, Çelebi o kovanı Sultan Veled'e hediye eder. Bir süre sonra o kovandan, birçok kovanlar meydana gelir.

d — Hacı Bektaş Veli ve Apor Deneyimleri

1242 senesinde dünyaya gelen Hacı Bektaş Veli, dört yaşına geldiği zaman, babası Musa Sanioğlu Seyid Mehmed tarafından, eğitimi için, devrin büyük üstadı Lokman Perende'ye teslim edilir.

Bir gün ders yaptıkları medresede, Lokman Perende apdest almak için su ister. Çeşme medreseye oldukça uzaktır ve nedense oradan su getirmek Hacı Bektaş Veli'ye güç gelmiştir. *«Hocam, dua etsen de su bizim bahçemize aksa...»* der. Lokman Perende, kendi duasının böyle bir keramet için yeterli olmadığını söyler. Hacı Bektaş Veli, bu cevap karşısında *«Öyleyse, beraber dua edelim,»* der.

Hoca ve öğrencisi el açıp Hak divanında duaya dururlar. Bir süre sonra medresenin bahçesinde, bilek kalınlığında bir su meydana çıkar...

. . . .

Hacı Bektaş Veli Açıksaray köyünde bir köylü kadına, *«Köyünüzde bir dervişe vereceğiniz yiyecek var mı? Varsa getiriver,»* der. Köylü kadın, ne varsa getireceğini söyleyerek evine gider ve kaynanasına, bir dervişin Allah rızası için yiyecek istediğini söyleyerek, *«Biraz ekmekle yağ vereyim mi»* diye sorar. Kaynanası, yağın az kaldığını ve dokunmamasını söyler. Fakat gelin kararını vermiştir. Derviş Allah rızası için yemek istiyor, evimizde eksileni Allah yerine verir, diye düşünerek bir ekmek içine biraz yağ koyar ve götürüp Hacı Bektaş Veli'ye verir. O da, *«Artsın eksilmesin, taşsın dökülmesin,»* diye dua eder.

Gelin eve dönünce, dibinde çok az yağ kalmış olan küpün ağzına kadar yağ ile dolmuş olduğunu görür.

. . . .

Hünkâr Hacı Bektaş Veli, çok zaman Hızır Aleyhisselâm ile buluşurdu. Bir ilkbahar günü, Kayseri'nin yukarı taraflarında, Saklan Kalesi yakınlarında buluşurlar ve beraberce bir bostana girerler. Gezinirlerken ilerde duran bostancıyı görürler. Hacı Bektaş Veli bostancıya, *«Kardeş, bize bir kavun getir de yiyelim,»* der. Bostancı, *«Allah izin verirse olsun beraber yiyelim,»* diye cevap verir. Bunun üzerine Hacı Bektaş Veli *«Kavun diktiğin yeri bir dolaş hele, belki yetişmiştir,»* der.

Bostancı, kavun ekmiş olduğu yeri bildiğini, bu mevsimde kavunun yetişmeyeceğini söyler. Bunun üzerine, Hızır Aleyhisselâm bostancıya, *«öyle konuşup erenlerin gönlünü kırma,»* der.

Bu söz ve konuşmalar, bostancının kalbine bir inanç vermiştir. Kavunları diktiği yere gider ve yerde üç tane olmuş kavun görür...

. . . .

Kayseri'de bulunan bir ermiş, Hacı Bektaş Veli'yi tekkesine davet etmiştir. Sohbet ederlerken, ermiş elini koynuna sokar ve bir salkım taze üzüm çıkararak ortaya koyar. Bu olay üzerine Hacı Bektaş Veli, *«Sizin erenlerden olduğunuz bizce malumdur. Sizden keramet isteyen de yoktu. Böylece yapmaya ne gerek vardı,»* der.

Bir müddet sonra Hacı Bektaş Veli gitmek üzere ayağa kalkınca, eteğinin arasından yere bir tane Hindistan cevizi düşer. Ermiş, *«Böyle yapmaya ne gerek vardı dediniz. Ya bu sizin yaptığınız nedir,»* diye sorunca Hacı Bektaş Veli, *«Hakka giden Hak uğrum hakkı için, benim bundan haberim yoktu. Fakat siz, o kerameti gösterince, Horasan erenleri de bunu getirdiler,»* diye cevap verir.

5. BÖLÜM

Peygamberler ve Apor Mucizeleri

«Hiç bir peygamberin, Allah'ın izni olmaksızın bir mucize meydana getirmeye selahiyeti yoktur.» (Kur'an: 40/78)

Bu ayet ile açıklandığı üzre, bu bölümde, peygamberlerin meydana getirdikleri apor olaylarının, onların kendi inisiyatifleri ile olmayıp, Allah'ın izniyle ve Yüksek Ruhsal Organizasyonlar vasıtasıyle gerçekleştirildiği belirtilmektedir. O zamanın insanlarını imana ve anlayışa getirmek için oluşturulan bu mucizelerin günümüzde de çok belirgin ve kesin örnekleri ortaya konulduğu halde, nefsaniyete doymak durumunda olan çoğunluk insanlığın, bunlardan pek etkilenmedikleri görülmektedir.

a — Hz. İlya ve Apor Mucizesi

Eski Ahit / I. Krallar : 17/14 - 16

«Çünkü İsrail'in Allahı Yehova böyle diyor: Rab toprak üzerine yağmur vereceği güne kadar küpte un tükenmeyecek, ve tulumda yağ eksilmeyecek. Ve kadın gidip İlya'nın sözüne göre yaptı ve İlya ile kadın ve onun ev halkı çok günler yemek yediler. İlya vasıtası ile Rabbin söylediği söze göre, küpte un tükenmedi ve tulumda yağ eksilmedi.»

b — Hz. Elişa ve Apor Mucizesi

Eski Ahit / II. Krallar : 4/2 - 6

«Ve Elişa ona dedi: Sana ne yapayım? Bana anlat; evde nen var? Ve kadın dedi: Bir sürümlük zeytin yağından başka bu cariyenin evde bir şeyi yoktur. Ve dedi: Git, dışarıdan, bütün komşularından kendin için iğreti kaplar, boş kaplar al; az alma. Ve içeri girersin, ve kendi üzerine, ve oğullarının üzerine kapıyı kaparsın, ve bütün o kaplara dökersin ve dolanı bir tarafa koyarsın. Ve kadın onun yanından gitti ve kapıyı kendi üzerine ve oğulları üzerine kapadı ve kendisine kapları getirdiler, ve o doldurdu. Ve vaki oldu ki, kaplar dolunca oğluna dedi: Bana bir kap daha getir. Ve oğlu ona dedi: Artık kap kalmadı ve zeytinyağı kesildi.»

c — Hz. Musa ve Apor Mucizeleri

Tih çölünde bulunan İsrailoğulları, bu çölden kurtulmak için, her sabah büyük bir ümit ve azimle yola çıkıyor, fakat akşama kadar yürüdükleri halde dönüp dolaşıp tekrar aynı noktaya geliyorlardı.

Nihayet Hz. Musa'ya başvurup, *«Karnımızı nasıl doyuracağız? Yiyeceğimizi nereden sağlayacağız? Yoksa Rabbin bizi açlıktan helak mı edecek,»* diye sordular.

Bunun üzerine Allah, gökten onlar için kudret helvası ve bıldırcın kuşları indirdi. Bıldırcınlar o kadar boldu ki, İsrailoğulları bunların sadece semizlerini yer diğerlerine el sürmezlerdi.

Sonra gene Hz. Musa'ya başvurarak, *«Bu çölde su*

da yok. Suyumuzu nerede bulacağız? Yoksa Rabbin bizi susuzluktan mı helak edecek,» dediler.

Allah'ın emriyle Hz. Musa, asasını yere vurdu ve her kabile için yerden bir pınar fışkırdı. İsrailoğulları bu sudan içerek susuzluklarını giderdiler. Ancak bir müddet sonra, *«Ey Musa, ya elbiselerimizi nasıl bulacağız,»* diye sordular. Bunun üzerine Allah onlara eskimeyen elbiseler verdi. İçlerinden boyu uzayan olursa, elbiseler de birlikte uzamakta ve daima vücutlarına uygun gelmekteydi.

Eski Ahit / Çıkış : 16/4,5

«Ve Rab Musa'ya dedi: İşte, ben sizin için gökten ekmek yağdıracağım; ve benim şeriatimde yürüyecekler mi yoksa değil mi, onları imtihan edeyim diye, kavm her gün çıkıp bir günlük devşirecekler. Ve vaki olacak ki, altıncı günde, getirdiklerini hazırlayacaklar, ve her gün devşirdiklerinin iki katı olacak.»

Eski Ahit / Çıkış : 16/13 - 15 (...) 31 - 36

«Ve vaki oldu ki, akşamleyin bıldırcınlar çıkıp ordugâhı kapladılar, ve sabahleyin ordugâhın etrafında çiğ düşmüştü. Ve düşmüş olan çiğ kalkınca, işte, çölün yüzünde, toprağın üzerinde, kırağı gibi küçük, yuvarlak bir şey vardı. Ve İsrailoğulları görüp birbirine dediler: Bu nedir? Çünkü o nedir bilmediler. Ve Musa onlara dedi: Bu Rabbin yemek için size verdiği ekmektir (...)

«Ve İsrail evi onun adını Man koydular; ve o kişniş tohumu gibi beyaz, ve lezzeti ballı yufka gibi idi. Ve Musa dedi: Rabbin emrettiği şey budur: Mısır diyarından sizi çıkardığım zaman, çölde size yedirdiğim ekmeği görsünler diye nesiller için ondan bir omer dolusu saklanılsın. Ve Musa Harun'a dedi: Bir testi al, ve içine bir omer dolusu man koy, ve nesilleriniz için saklanılmak üzre onu Rabbin huzuruna koy. Ve Rabbin Musa'ya emrettiği gibi saklanılmak üzre Harun onu Şehadetin önüne koydu. Ve İsrailoğulları ahalisi olan bir diyara gelinceye kadar, kırk sene man yediler, Kenân diyarı hududuna gelinceye kadar man yediler.»

d — Hz. İsa ve Apor Mucizeleri

İncil / Matta : 14/17-21

«Şakirtler de İsa'ya dediler: Burada beş ekmek ve iki balıktan başka bir şeyimiz yok. İsa: Onları buraya bana getirin, dedi. Ve çayır üzerine otursunlar diye halka emretti. Ve beş ekmekle iki balığı aldı, ve göke bakıp şükran duası etti; ve ekmekleri kırıp şakirtlere verdi, şakirtler de halka verdiler. Hepsi de yiyip doydular, ve parçalardan artanı on iki küfe dolusu olarak kaldırdılar. Yiyenler, kadınlar ve çocuklardan başka, beş bin erkek kadar idiler.» (Bkz: Resim - 4)

İncil / Matta : 15/32 - 38

«Ve İsa şakirtlerini yanına çağırıp dedi: Halka acıyorum, çünkü şimdi üç gündür benimle beraber bulunuyorlar, ve yiyecek birşeyleri yok; yolda bayılmasınlar diye, ben onları aç salıvermek istemem. Ve şakirtler ona dediler: Issız yerde bu kadar büyük kalabalığı doyuracak kadar ekmeği nereden bulalım. İsa da onlara: Kaç ekmeğiniz var? dedi; ve onlar: Yedi ekmek ve bir kaç küçük balığımız var, dediler. İsa yere otursunlar diye halka emretti, ve yedi ekmeği ve balıkları aldı, ve şükrederek kırıp şakirtlere verdi, şakirtler de halka verdiler. Hepsi de yediler, ve doydular; ve parçalardan artanı yedi sepet dolusu olarak kaldırdılar. Yiyenler de, kadınlar ve çocuklardan başka, dört bin erkek idiler.»

Resim — 4

«Onları salıver de, çevrede olan çiftliklere ve köylere gidip kendilerine yiyecek satın alsınlar. Fakat o kendilerine cevap verip: Onlara siz yiyecek verin, dedi. Ve ona dediler: Gidip iki yüz dinarlık ekmek mi alıp da onlara yedirelim? O da onlara dedi: Kaç ekmeğiniz var? gidin, bakın. Onlar da öğrenip: Beş ekmek ve iki balığımız var, dediler. Onlara hepsinin bölük bölük yeşil otların üzerine oturmalarını emretti. Onlar da yüzer, ellişer, küme küme oturdular. Beş ekmeği ve iki balığı alıp göke bakarak şükran duası etti, ve önlerine koymak için ekmekleri kırıp şakirtlerine verdi; iki balığı da hepsine pay etti. Hepsi yiyip doydular. Parçalardan ve balıklardan on iki küfe dolusu kaldırdılar. O ekmeklerden yiyenler beş bin erkek idiler.»

e — Hz. Muhammed ve Apor Mucizeleri

Medine'nin pazar yeri olan Zevra'da, ikindi namazı yaklaştığı halde halk, abdest alacak su bulamaz. Hz. Muhammed'e bir kap içinde, bir kişinin abdestine yetecek kadar su getirilir. Hz. Muhammed, önce parmaklarını suyun içinde yıkar, bir süre sonra, su kaynağından nasıl fışkırırsa parmakları arasından öyle fışkırmaya başlar.

Kalabalık bir halk topluluğu önünde meydana gelmiş olan o su aporundan, o gün yaklaşık 300 kişi abdest alır.

. . . .

Bir yolculuk sırasında, Hz. Muhammed, Cabir'e biraz su bulmasını söyler. Cabir, yolculara *«Abdest suyu var mı!»* diye üç defa sorduktan sonra, Hz. Muham-

med'e, kafilede bir damla suyun olmadığını bildirir.

Ensârdan biri, devesinin semerinde asılı olan kuru tulumlardan birinde Hz. Muhammed için su soğuturdu. Hz. Muhammed, Cabir'e, gidip o tulumlara bakmasını söyler. Cabir, tulumlardan birinde çok az su bulur ve tulumu alıp getirir. Hz. Muhammed, tulumu eline alıp dua eder ve *«Cabir! Büyük bir çanak getirmeleri için seslen,»* der.

Hz. Muhammed, ellerini, getirilen çanağın içine koyarak parmaklarını ayırır ve Cabir'e, Bismillah diyerek o az suyu ellerinin üzerine dökmesini söyler. Cabir, söyleneni yaptığı zaman, Hz. Muhammed'in parmaklarının arasından suların fışkırdığı görülür ve büyük çanak suyla dolar. Hz. Muhammed, *«Suya ihtiyacı olanları çağırın,»* der.

Bütün yolcular gelip doyasıya su içerler. Hz. Muhammed, ellerini çanaktan çıkardığı zaman, çanağın ağzına kadar suyla dolu olduğu görülür.

. . . .

Ebû Talha, evine giderek eşi Ümmü Süleym'e, Hz. Muhammed'in karnının aç olduğunu, yiyecek birşeyler olup olmadığını sorar. Eşi, evde bulunan bir parça arpa ekmeğini bir beze sararak Hz. Muhammed'e gönderir. Ekmek, kendisine ulaştırılınca hemen ayağa kalkan Hz. Muhammed, yanındakilere *«Kalkın! Ebû Talha'nın evine gidiyoruz, bize gönderdiği yemeği orada yiyelim,»* der.

Hz. Muhammed, yanındakilerle beraber Ebû Talha'nın evine gelince, *«Ümmü Süleym! Gel bakayım yiyecek neyiniz var,»* diye sorar. O da gönderdiği ekmeği getirir. Hz. Muhammed, ekmeği doğramasını ve üzerine biraz yağ döküp, tirit gibi bir yemek hazırlamasını söyler.

Yemek hazırlanınca, Hz. Muhammed on kişinin gelmesini söyler. Gelen on kişi yemekten yerler ve giderler. On kişi daha gelir, onlar da yiyip doyarlar, böylece, 70 - 80 kişi karınlarını doyurduktan sonra artan yemek komşulara ikram edilir.

. . . .

Ebû Eyyüb - el Ensari, Hz. Muhammed ve Ebu Bekir için yemek hazırlamıştı. Hz. Muhammed, Ebû Eyyüb'e Ensar'dan 30 kişi çağırmasını söyler. Çağırılan 30 kişi, yemekten yerler ve giderler. Hz. Muhammed, önce 60, daha sonra da 70 kişi daha çağırılmasını söyler. Yeni gelenler de karınlarını doyurdukları halde, yemek olduğu gibi durmaktadır. Ebû Eyyüb - el Ensari *«O gün, iki kişi için hazırlamış olduğum yemekten, 180 kişi yedi ve karınlarını doyurdular,»* demiştir.

DİPNOTLAR

([1]) Bkz: **Parapsikoloji,** kitap-7... Böl: 1/d
Bkz: **Görünen Ruhlar,** kitap-31... Böl: 2/a (Resim: sf. 24)
Bkz: **Levitasyon,** kitap-21... Böl: 3/a, g

([2]) Bkz: **Işınlama,** kitap-29... Böl: 1/a
Bkz: **Görünen Ruhlar,** kitap-31... Giriş Bölümü

([3]) Bkz: **Parapsikoloji ve Bitkiler,** kitap-40... Böl: 3/c

([4]) Bkz: **Parapsikoloji,** kitap-7... Böl: 1/b

([5]) Bkz: **Parapsikoloji,** kitap-7... Böl: 1/e

([6]) Bkz: **Parapsikoloji,** kitap-7... Böl: 3/g
Bkz: **Telepati,** kitap-8... Böl: 5
Bkz: **Spektra ve Uri Geller,** kitap-13
Bkz: **Işınlama,** kitap-29... Böl: 6
Bkz: **Görünen Ruhlar,** kitap-31... Böl: 1/e
Bkz: **Durugörü,** kitap-35... Böl: 3/b, c

([7]) Bkz: **Levitasyon,** kitap-21... Böl: 2/d
Bkz: **Işınlama,** kitap-29... Böl: 4/b, c (sf. 43... Resim: 4)

([8]) Bkz: **Işınlama,** kitap-29... Böl: 4/d, e (sf. 49-52... Resim: 5, 6)

([9]) Maddenin atomik yapısına ilişkin teori, kadim Hindistan'ın bilimsel metinlerinden Vaisesika ve Nyaya'da açıklanmaktadır: **«Her bir atomun boşluklarında, bir Güneş ışığındaki toz zerreleri kadar çeşitli olan engin âlemler uzanır.»** — Yoga Vasishtha.

([10]) Bkz: **Işınlama,** kitap-29... Böl: 4/c (sf. 43... Resim: 4)

([11]) Bkz: **Ölüm ve Ötesi,** kitap-4

([12]) Spiritüel disiplin yolunu (Sadhana) izleyen zahit kişi.

([13]) Bir Guru'nun çevresinde oluşan müridlerin inisiyatik bir yaşam sürdürmek üzere toplandıkları merkez.

([14]) Deney içinde kullanılan, megafon şeklinde metal boru.

([15]) Bkz: **Parapsikoloji ve Bitkiler,** kitap-40... Böl: 5

([16]) Bkz: **Levitasyon,** kitap-21... Böl: 3/b

([17]) Ruhsal Varlıklarla darbeler yoluyla irtibatı ifade eder.

([18]) Bkz: **Levitasyon,** kitap-21... Böl: 3/h

KAYNAK VE DANIŞMA KİTAPLARI

1. BARBANELL, Maurice. *This is Spiritualism,* London, Jenkins, 1959.
2. CAVENDISH, Richard. der., *Encyclopedia of the Unexplained: Magic, Occultism and Parapsychology,* London, Routledge Kegan & Paul, 1974.
3. DÄNIKEN, Erich von. *ERSCHEINUNGEN: Phänomene die, die Welt Erregen,* Düsseldorf und Wien, Econ-Verlag, 1974.
4. EDWARDS, Frank. *Strange World,* New York, Bantam Books, 1973.
5. MASON, Peggy. «The Master Who Works 'Miracles' Today,» *Two Worlds,* Vol. 91, No. 4014 (July 1978), p. 172.
6. ———. «Help is Always Available,» *Two Worlds,* Vol. 92, No. 4024 (May 1979), p. 119.
7. MICHELL, John ve RICKARD, Robert J. M. *Phenomena: A Book of Wonders,* London, Thames and Hudson, 1977.
8. PLAYFAIR, Guy Lyon. *The Indefinite Boundary,* Herts, Panther Books, 1977.
9. ———. *The Unknown Power,* Herts, Panther Books, 1977.
10. ROBERTS, Estelle. *Fifty Years a Medium,* London, Corgi Books, 1975.
11. ROLL, William G. *The Poltergeist,* New York, Signet Books, 1974.
12. YOGANANDA, Pramahansa, *Autobiography of a Yogi,* Bombay, Jaico Publishing House, 1971.

YAYIMLANMIŞ KİTAPLARIMIZ

1. AGARTA... (Yeraltı Uygarlığı) .... 30 TL.
2. UFO BİLİMSEL KURAMLARI .... 30 TL.
4. ÖLÜM ve ÖTESİ... (Bilimsel İncelenimi) .... 30 TL.
5. REENKARNASYON... (Genedoğmak Bilimsel İncelenimi) ... 30 TL.
9. EKMİNEZİ... (Geçmiş Yaşamlara Transla Geri Dönüşler)... 50 TL.
10. MU... (Tarih Öncesi Evrensel Uygarlık) .... 50 TL.
11. NEO SPİRİTİZM - MODERN SPİRİTİZM .... 50 TL.
12. UFO - APOLLO... (Ortak Uzay Uçuşları) .... 30 TL.
13. SPEKTRA - URI GELLER... (Hoova Planeti Misyonu) ...... 30 TL.
14. UZAYLILAR... (Genel Bilgiler) .... 30 TL.
15. ÖLÜM VE AHRET... (Temel Bilgiler) .... 30 TL.
16. UZAYLI İNSANLAR... (Bilimsel İncelenim) .... 30 TL.
17. KOZMOS'DAN DÜNYALILARA... (Ummo Planeti Misyonu) 30 TL.
18. DÜNYA ÖĞRETMENİ... (Altın Çağ Rehberliği) .... 30 TL.
19. TELEPATİ... (Uygulama Deney ve Yöntemleri) .... 30 TL.
20. USO - OINT... (Denizaltı Uygarlığı) .... 30 TL.
21. LEVİTASYON... (Yerçekimini Yenen İnsanlar) .... 30 TL.
22. SOVYETLER UFO KURAMLARI .... 30 TL.
23. SİRİUS MİSYONU... (-Bildirge-) .... 30 TL.
24. KIRLIAN PHOTOGRAPHY (Biyoplazmik Bedenler) ...... 30 TL.
25. ÖNCÜ - UFO GENEL YAPILARI .... 30 TL.
26. EVREN UYGARLIKLARI .... 30 TL.
27. İNSAN VE KEHANET... (Kanıtlı Öngörümler) .... 30 TL.
28. UZAY ÜSSÜ AY... (Gizemli Yapay Planet) .... 30 TL.
29. IŞINLAMA... (Olaylar, Gözlemler) .... 30 TL.
30. MEDİTASYON... (Transandantal) .... 30 TL.
31. GÖRÜNEN RUHLAR... (Bilimsel İncelemeler) .... 30 TL.
32. EVRİM ÜSTADLARI... (Venüs Planeti Misyonu) .... 30 TL.
33. AGARTA... (Mahatmalar Misyonu) .... 30 TL.
34. UFOLOJİ (Uzaylılar Bilimi) .... 30 TL.
35. DURUGÖRÜ (Zaman Mekân Dışı Ruhsal Gözle Görüm) 30 TL.
37. EVRENSEL EVRİM YOLLARI .... 30 TL.
38. PSI-TIP (Ruhsal Cerrahi) .... 40 TL.
39. APORLAR (Ruhsal Işınlamalar) .... 40 TL.
40. PARAPSİKOLOJİ BİTKİLER ARAŞTIRMASI .... 40 TL.
41. MEDYOMLUK (Ruhsal Celseler) .... 40 TL.
42. SPATYOM (Öte Âlem Mekânı) .... 40 TL.

1\. Cilt : SADIKLAR PLÂNI (Altın Çağ Misyonu) .... 30 TL.
2\. Cilt : SADIKLAR PLÂNI (Altın Çağ Misyonu) .... 50 TL.
3\. Cilt : SADIKLAR PLÂNI (Altın Çağ Misyonu) .... 30 TL.
1\. Cilt : DOSTLAR PLÂNI (Altın Çağ Misyonu) .... 40 TL.
2\. Cilt : DOSTLAR PLÂNI (Altın Çağ Misyonu) .... 50 TL.

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ P.K. 1072 — ISTANBUL

Dünya planeti, iç içe ve dış dışa bir çok enerji katmanlarının biraraya gelmesinden kurulmuş ve halen de kuruluşu sürmekte ve yapısı gelişmekte olan bir evrensel hücre'dir. Evren bedenindeki sayısız hücrelerden biri olan bu planet, giderek açığa çıkacağı gibi, oldukça kendine özgü ve çok zengin yaşam kaynaklarına ve tezahürlerine sahiptir.

Üstte, bir kozmik hücre olarak betimlediğimiz bu planet, aynı zamanda ise, bir kozmik laboratuvar'dır. Bitmez tükenmez yaşam formlarının oluşturucuları olan Kozmik Yaratıcı Doktorlar, bu formların sayısız melekelerini de geliştirici, çeşitli olanakları açığa çıkarmaktadırlar. Bedenli ve bedensiz beşer varlıklarının gerçekleştirdikleri «apor olayları», gayet önemli bir anlayışa, bilgi ve idrâke götürücü tezahürlerdir, beşer düşüncesini.

Herşeyden önce şunu bilmelidir ki, apor olayları, belirli bir astral plân seviyesinin enerji ve yasalarının kullanılması ile oluşturulabilen ve tekniği genellikle, kutlu ülke Agarta'dan, çeşitli eğitmen beşerlere öğretilen üstün tezahürler'dir. Bir çok peygamberler ve ermişler, bu melekeyi ve tekniğini, Agarta Ülkesi'ndeki enkarnasyonlarında edinmiş ve öğrenmişlerdir.

Bu yapıtla, şu hususlara ilişkin bilgi edinebilirsiniz:

Apor Olayları ve Oluşumlarının Çeşitli Tezahürleri.
Apor Olayları ve Gözlemlerdeki Işınlama Biçimleri.
Apor Olayları ve Ruhsal Varlıkların Açıklamaları.

Ünlü Ermişler ve Ünlü Apor Gösterileri.
Kutsal Kitaplar'da Anlatılan Apor Olayları.
Peygamberler ve Çeşitli Apor Mucizeleri.

100